Codi de conducta per a la pesca responsable de la FAO

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
Direcció General de Pesca
i Afers Marítims

Les denominacions utilitzades en aquesta publicació i la forma en què són presentades les dades que conté no impliquen, de part de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació, cap judici sobre la condició jurídica de països, territoris, ciutats o zones, o de les seves autoritats, ni respecte a la delimitació de les seves fronteres o límits.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
Direcció General de Pesca Marítima

Gran Via de les Corts Catalanes, 612-614
08007 Barcelona
Tel. (93) 304 67 00
Fax (93) 304 67 05

Jaume Garcia i Badias
Responsable Protecció dels Recursos Pesquers

011-PMJG

Codi de conducta per a la pesca responsable de la FAO

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
Direcció General de Pesca
i Afers Marítims

BIBLIOTECA DE CATALUNYA. DADES CIP

Codi de conducta per a la pesca responsable de la FAO
I. Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació II. Catalunya. Direcció General de Pesca i Afers Marítims
1. Pesca - Dret i legislació
639.2.055 (083.74)

Generalitat de Catalunya. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
D. G. de Pesca i Afers Marítims
Edita: Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya
Primera edició: novembre de 1999
Tiratge: 3.000 exemplars
Disseny portada: CT Comunicación
Composició i impressió: Gràfiques Costa Daurada SL
Traducció: Isabel Bobes Castell
Dipòsit legal: T-1808-99

Reservats tots els drets. No es pot reproduir cap part d'aquesta publicació ni emmagatzemar-la en un sistema de recuperació de dades o transmetre-la en qualsevol forma o per qualsevol procediment (electrònic, mecànic, fotocòpia, etc.), sense l'autorització prèvia del titular dels drets d'autor. Les peticions per obtenir aquesta autorització, en què s'especifiqui l'extensió del que es vol reproduir i el propòsit que amb això es persegueix, s'hauran d'enviar al director de Publicacions, Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació, Vialle delle Terme di Caracalla, 00100 Roma, Itàlia.

© FAO 1995

La traducció d'aquest CODI DE CONDUCTA PER A LA PESCA RESPONSABLE ha sigut autoritzada per la FAO, Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació.

PRÒLEG

La situació de sobreexplotació dels recursos pesquers derivada de l'increment de l'esforç pesquer a partir de l'evolució tecnològica, fa necessària la definició de polítiques de preservació dels recursos marins. Aquest objectiu ha de ser compartit pel conjunt de la societat: els pescadors, els distribuïdors, els venedors, els consumidors, els restauradors i les administracions responsables. En aquest sentit, cal que les administracions públiques dissenyin polítiques pesqueres que facin compatible l'explotació sostenible dels recursos marins vius amb la rendibilitat econòmica de les empreses pesqueres.

L'Organització per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) de les Nacions Unides va adoptar el *Codi de conducta per a la pesca responsable*, l'any 1995. Aquest *Codi* estableix principis i normes aplicables a la conservació, l'ordenació i el desenvolupament de totes les pesqueries. L'aplicació d'aquestes normes, que tenen un caràcter voluntari i internacional, conduiran a la pràctica d'una pesca sostenible i responsable per tal d'assegurar la conservació, la gestió i el desenvolupament eficaços dels recursos marins.

Les referències d'aquestes polítiques pesqueres es troben en aquest *Codi*, el qual inclou tot un seguit de recomanacions per millorar les pràctiques extractives i els circuits comercials dels productes de la mar, i tracta la captura, el processament i el comerç dels productes pesquers, les operacions pesqueres, l'aqüicultura, la investigació pesquera i la integració de la pesca en l'ordenació de les zones costaneres.

La Direcció General de Pesca i Afers Marítims del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha portat a terme, des de la seva promulgació, una sèrie d'activitats que responen a l'aplicació de les normes del *Codi* a Catalunya. Cal destacar, entre d'altres, l'elaboració de material divulgatiu del contingut del *Codi* als diferents sectors implicats, com també les campanyes de protecció de les espècies protegides i reglamentades.

La Direcció General de Pesca i Afers Marítims considera necessària la divulgació del text d'aquest *Codi*, i per això l'ofereix en versió catalana, per millorar i sensibilitzar els sectors implicats i el conjunt de la societat en la necessitat de preservar els nostres recursos marins.

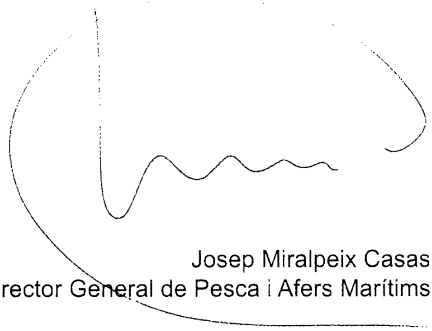

Josep Miralpeix Casas
Director General de Pesca i Afers Marítims

ÍNDEX

Pàgina

PRÒLEG

PREÀMBUL

INTRODUCCIÓ 1

Article 1 . Origen i àmbit d'aplicació del Codi 1

Article 2 . Objectius del Codi 2

Article 3 . Relació amb altres instruments internacionals 3

Article 4 . Aplicació, seguiment i actualització 4

Article 5 . Requeriments especials dels països en desenvolupament 4

Article 6 . Principis generals 5

Article 7 . Ordenació pesquera 8

Article 8 . Operacions pesqueres 17

Article 9 . Desenvolupament de l'aqüicultura 25

Article 10 . Integració de la pesca en l'ordenació de la zona costanera 28

Article 11 . Pràctiques postcaptura i comerç 30

Article 12 . Investigació pesquera 34

Annex 1 Antecedents sobre l'origen i l'elaboració del Codi 39

Annex 2 Resolució 45

PREÀMBUL

Des de l'antiguitat, la pesca constitueix per a la humanitat una font important d'aliments i proporciona feina i beneficis econòmics a qui es dedica a aquesta activitat. Abans, es considerava que la riquesa dels recursos aquàtics era un do il·limitat de la natura. Això no obstant, el desenvolupament dels coneixements i l'evolució dinàmica de les pesqueres, després de la Segona Guerra Mundial, han fet esvair aquest mite per constatar que els recursos aquàtics, encara que són renovables, són limitats i han de sotmetre's a una ordenació adequada, si es vol que la seva contribució al benestar nutricional, econòmic i social de la creixent població mundial sigui sostenible.

La introducció generalitzada de les Zones Econòmiques Exclusives (ZEE), a mitjan dels anys setanta, i l'adopció, després de llargues deliberacions, de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, el 1982, van oferir un marc nou per a una ordenació millor dels recursos marins. El nou règim jurídic de l'oceà va regular els drets i les responsabilitats dels estats riberencs en matèria d'ordenació i aprofitament dels recursos pesquers dins de les seves ZEE, que comprenien prop del 90 per cent de la pesca marítima mundial. Aquesta ampliació de les jurisdiccions nacionals va constituir un pas necessari, tot i que insuficient, cap a una ordenació eficaç i un desenvolupament sostenible de la pesca. Molts estats riberencs van haver d'afrontar grans reptes a mesura que, per manca d'experiència i de recursos financers i materials, procuraven obtenir beneficis més grans de la pesca dins de les seves ZEE.

En els darrers anys, les pesqueres mundials s'han transformat en un sector de la indústria alimentària dependent del mercat i en un desenvolupament dinàmic, i els estats riberencs s'han esforçat per aprofitar les noves oportunitats, invertint en flotes pesqueres i instal·lacions d'elaboració modernes, com a resposta a la creixent demanda internacional de peix i productes pesquers. No obstant això, a final dels anys vuitanta fou evident que els recursos pesquers no podien ja sostenir una explotació i un desenvolupament tan ràpids, i sovint no controlats, i que feia falta formular amb urgència nous criteris d'ordenació pesquera que tinguessin en compte els aspectes relatius a la conservació i al medi ambient. La gravetat de la situació es va percebre quan es va arribar a comprendre que la manca de regulació de les pesqueres d'alta mar, que de vegades afectava les espècies íctiques transzonals i altament migratòries que es trobaven dins i fora de les ZEE, s'estava transformant en un motiu de preocupació creixent.

El Comitè de Pesca (COFI), en el 19è període de sessions realitzat el març de 1991, va demanar que s'elaboressin nous criteris que portessin a una pesca sostenible i responsable. Així mateix, després, a la Conferència Internacional sobre la Pesca

Responsable, que va tenir lloc el 1992 a Cancún (Mèxic), es va demanar a la FAO que preparés un codi internacional de conducta per resoldre aquests problemes. Els resultats d'aquesta Conferència, i especialment la Declaració de Cancún, van constituir una contribució important per a la Conferència de les Nacions Unides de 1992 sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament (CNUMAD), en particular per al seu Programa 21. Posteriorment, es va convocar la Conferència de les Nacions Unides sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries, a la qual la FAO va donar un important suport tècnic. El novembre de 1993, la Conferència de la FAO, en el 27è període de sessions, va aprovar l'Acord per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar.

En prendre nota d'aquests i d'altres esdeveniments importants de la pesca mundial, els òrgans rectors de la FAO van recomanar que es fes un Codi Internacional de Conducta per a la Pesca Responsable que s'ajustés a aquests instruments que, de manera no obligatòria, establís els principis i les normes aplicables a la conservació, l'ordenació i el desenvolupament de totes les pesqueres. El Codi, adoptat per unanimitat el 31 d'octubre de 1995 per la Conferència de la FAO, ofereix el marc necessari perquè en l'àmbit de les iniciatives nacionals i internacionals s'asseguri una explotació sostenible dels recursos aquàtics vius, d'acord amb el medi ambient.

La FAO, segons el seu mandat, està plenament compromesa a ajudar els estats membres, particularment els països en desenvolupament, perquè apliquin d'una manera eficaç el Codi de Conducta per a la Pesca Responsable i informarà la comunitat de les Nacions Unides sobre els avenços aconseguits i de les mesures que s'hauran de prendre en el futur.

INTRODUCCIÓ

La pesca, inclosa l'aqüicultura, constitueix una font vital d'aliments, feina, recreació, comerç i benestar econòmic per a les poblacions de tot el món, tant per a les generacions actuals com per a les futures i, per tant, s'hauria de dur a terme de forma responsable. En aquest Codi s'estableixen els principis i les normes internacionals per a l'aplicació de pràctiques responsables amb vistes a assegurar la conservació, la gestió i el desenvolupament eficaços dels recursos aquàtics vius, amb el respecte degut de l'ecosistema i de la biodiversitat. El Codi reconeix la importància nutricional, econòmica, social, cultural i ambiental de la pesca i dels interessos de totes aquelles persones que es relacionen amb el sector pesquer. El Codi té en compte les característiques biològiques dels recursos i el seu medi ambient, i els interessos dels consumidors i altres usuaris. S'insta els estats i a tothom que estigui involucrat en l'activitat pesquera perquè apliquin el Codi d'una manera efectiva.

ARTICLE 1 – ORIGEN I ÀMBIT D'APLICACIÓ DEL CODI

1.1. Aquest Codi és voluntari. Això no obstant, algunes de les seves parts estan basades en normes pertinents del dret internacional, incloses aquelles que són reflectides a la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, de 10 de desembre de 1982[1]. El Codi també conté disposicions a les quals es pot atorgar o ja s'han conferit efectes vinculants mitjançant altres instruments jurídics obligatoris entre les parts, com l'Acord de 1993 per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar, el qual, segons la Resolució 15/93, paràgraf 3, de la Conferència de la FAO, és part integral del Codi.

1.2. El Codi és d'aplicació mundial i s'adreça als membres i no membres de la FAO, a les entitats pesqueres, a les organitzacions subregionals, regionals i mundials, tant governamentals com no governamentals, i a totes les persones involucrades en la conservació dels recursos pesquers i l'ordenació i el desenvolupament de la pesca, com els pescadors i aquells que es dediquen al processament i a la comercialització de peix i productes pesquers, així com a altres usuaris del medi ambient aquàtic que tenen relació amb l'activitat pesquera.

---

[1] Les referències en aquest Codi a la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar de 1982 o altres acords internacionals no prejutgen el posicionament de cap estat respecte a la signatura, la ratificació o l'adhesió a dita Convenció o respecte a aquests acords.

1.3. El Codi conté principis i normes aplicables a la conservació, l'ordenació i el desenvolupament de totes les pesqueres. Comprèn, també, la recerca, el processament i el comerç de peix i de productes pesquers, les operacions pesqueres, l'aqüicultura, la investigació pesquera i la integració de la pesca en l'ordenació de la zona costanera.

1.4. Per als objectius d'aquest Codi, la referència als estats inclou també la Comunitat Europea en les matèries de la seva competència i el terme pesca inclou l'aqüicultura.

ARTICLE 2 – OBJECTIUS DEL CODI

Els objectius del Codi són els següents:

a) Establir els principis, d'acord amb les normes del dret internacional pertinents, perquè la pesca i les activitats relacionades amb la pesca es portin a terme de forma responsable, tenint-ne en compte tots els aspectes biològics, tecnològics, econòmics, socials, ambientals i comercials pertinents.

b) Establir els principis i els criteris per elaborar i aplicar polítiques nacionals encaminades a la conservació dels recursos pesquers i a l'ordenació i el desenvolupament de la pesca de forma responsable.

c) Servir com a instrument de referència per ajudar els estats a establir o millorar el marc jurídic i institucional necessari per a l'exercici de la pesca responsable, i a formular i aplicar les mesures apropiades.

d) Proporcionar orientacions que puguin utilitzar-se, quan calgui, en la formulació i l'aplicació d'acords internacionals i altres instruments jurídics, tant obligatoris com voluntaris.

e) Facilitar i promoure la cooperació tècnica i financera, així com altres tipus de cooperació, en la conservació dels recursos pesquers i l'ordenació i el desenvolupament de la pesca.

f) Promoure la contribució de la pesca a la seguretat alimentària i a la qualitat de l'alimentació, atorgant prioritat a les necessitats nutricionals de les comunitats locals.

g) Promoure la protecció dels recursos aquàtics vius i els seus ambients aquàtics, així com de les àrees costaneres.

h) Promoure el comerç de peix i productes pesquers, d'acord amb les normes internacionals pertinents, i evitar l'ús de mesures que constitueixin obstacles encoberts a aquest comerç.

i) Promoure la investigació pesquera, així com dels ecosistemes associats i dels factors medioambientals pertinents.

j) Oferir normes de conducta per a totes les persones involucrades en el sector pesquer.

ARTICLE 3 – RELACIÓ AMB ALTRES INSTRUMENTS INTERNACIONALS

3.1. El Codi serà interpretat i aplicat d'acord amb les normes pertinents del dret internacional, tal com es reflecteixen en la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar de 1982. Cap disposició d'aquest Codi anirà en detriment dels drets, la jurisdicció i els deures dels estats en virtut del dret internacional tal com es reflecteix en l'esmentada Convenció.

3.2. El Codi també serà interpretat i aplicat:

a) De manera compatible amb les disposicions pertinents de l'Acord sobre l'Aplicació de les Disposicions de la Convenció de 1982 Relatives a la Conservació i l'Ordenació de les Poblacions de Peixos Transzonals i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries.

b) D'acord amb les altres normes de dret internacional aplicables, incloses les respectives obligacions dels estats segons els acords internacionals dels quals són part.

c) En vista de la Declaració de Cancún de 1992, la Declaració de Rio sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament i el Programa 21, adoptats per la Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament (CNUMAD) de 1992, en particular el capítol 17 del Programa 21 i les altres declaracions i instruments internacionals pertinents.

ARTICLE 4 – APLICACIÓ, SEGUIMENT I ACTUALITZACIÓ

4.1. Tots els membres i no membres de la FAO, les entitats pesqueres i les organitzacions subregionals, regionals i mundials pertinents, tant governamentals com no governamentals, així com totes les persones interessades en la conservació, la gestió i la utilització dels recursos pesquers i el comerç de peix i productes pesquers, haurien de col·laborar en el compliment i l'aplicació dels objectius i principis establerts en aquest Codi.

4.2. La FAO, d'acord amb les seves atribucions dins el sistema de Nacions Unides, farà el seguiment de l'aplicació i el compliment del Codi i els seus efectes sobre la pesca. La Secretaria n'informarà el Comitè de Pesca. Tots els estats, tant membres de la FAO com no membres, així com les organitzacions internacionals pertinents, tant governamentals com no governamentals, haurien de cooperar activament amb la FAO en aquesta tasca.

4.3 La FAO, mitjançant els seus òrgans competents, podria revisar el Codi, tenint en compte l'evolució de les pesqueres, així com els informes del Comitè de Pesca (COFI) sobre l'aplicació del Codi.

4.4. Els estats i les organitzacions internacionals, tant governamentals com no governamentals, haurien de promoure la comprensió del Codi entre aquells que estiguessin involucrats en el sector pesquer mitjançant l'adopció, quan fos factible, de plans que fomentessin l'acceptació voluntària del Codi, així com la seva aplicació efectiva, entre altres mesures.

ARTICLE 5 – REQUERIMENTS ESPECIALS DELS PAÏSOS EN DESENVOLUPAMENT

5.1. Hauria de tenir-se degudament en consideració la capacitat dels països en desenvolupament de posar en pràctica les recomanacions d'aquest Codi.

5.2. Amb la finalitat d'aconseguir el objectius d'aquest Codi i contribuir a la seva aplicació eficaç, els estats, les organitzacions internacionals pertinents, tant governamentals com no governamentals, i les institucions financeres haurien de reconèixer plenament les circumstàncies i les necessitats especials dels països menys avançats. Els estats, les organitzacions internacionals pertinents, tant governamentals com no governamentals, i les institucions financeres haurien d'insistir a prendre mesures per atendre les necessitats d'aquests estats en desenvolupament, especialment en

els àmbits de l'assistència financera i tècnica, la transferència de tecnologia, la capacitació i la cooperació científica, i per millorar la seva capacitat d'explotar les seves pròpies pesqueres, així com per participar en les pesqueres d'alta mar, incloent-hi l'accés a les pesqueres.

ARTICLE 6 - PRINCIPIS GENERALS

6.1. Els estats i els usuaris dels recursos aquàtics vius haurien de conservar els ecosistemes aquàtics. El dret a pescar comporta l'obligació de fer-ho de forma responsable per assegurar la conservació i la gestió efectiva dels recursos aquàtics vius.

6.2. L'ordenació de la pesca hauria de fomentar el manteniment de la qualitat, la diversitat i la disponibilitat dels recursos pesquers amb prou quantitat per a les generacions actuals i futures, en el context de la seguretat alimentària, la millora de la pobresa i el desenvolupament sostenible. Les mesures d'ordenació haurien d'assegurar la conservació no sols de les espècies objectiu sinó també d'aquelles espècies pertanyents al mateix ecosistema o que en són dependents o que hi estan associades.

6.3. Els estats haurien d'evitar la sobreexplotació i l'excés de capacitat de pesca i haurien d'aplicar mesures d'ordenació amb la finalitat d'assegurar que l'esforç de pesca fos proporcionat a la capacitat de producció dels recursos pesquers i al seu aprofitament sostenible. Els estats haurien de prendre mesures per rehabilitar les poblacions en la mesura que els fos possible i quan escaigués.

6.4. Les decisions sobre la conservació i l'ordenació en matèria de pesqueres s'haurien de basar en les dades científiques més fidedignes disponibles, tenint en compte també els coneixements tradicionals sobre els recursos i el seu hàbitat, així com els factors ambientals, econòmics i socials pertinents. Els estats haurien de donar prioritat a les activitats d'investigació i recollida de dades, a fi de millorar els coneixements científics i tècnics sobre la pesca i la seva interacció amb l'ecosistema. Reconeixent l'origen transfronterer de molts ecosistemes aquàtics, els estats haurien d'encoratjar, quan escaigués, la cooperació bilateral i multilateral en la investigació.

6.5. Els estats i les organitzacions subregionals i regionals d'ordenació pesquera haurien d'aplicar àmpliament el criteri de precaució en la conservació, l'ordenació i l'explotació dels recursos aquàtics vius amb la finalitat de protegir-los i de preservar el medi ambient aquàtic, tenint en consideració les dades científiques més fidedignes disponibles. La manca d'informació científica adequada no s'hauria d'utilitzar com un motiu per ajornar o deixar de prendre mesures per conservar les espècies que fossin

objecte de la pesca, les espècies associades o dependents i aquelles que no fossin objecte de la pesca, així com el seu medi ambient.

6.6. Haurien de continuar perfeccionant-se i aplicant-se, sempre que fos possible, arts i pràctiques de pesca selectius i ambientalment segurs per mantenir la biodiversitat i conservar l'estructura de les poblacions, els ecosistemes aquàtics i la qualitat del peix. On hi hagués arts adequats i pràctiques de pesca selectives i ambientalment segures, aquests haurien de ser reconeguts i se'ls hauria d'assignar una prioritat, en establir-se mesures de conservació i ordenació aplicables a les pesqueres. Els estats i els usuaris dels ecosistemes aquàtics haurien de reduir al mínim les deixalles de les captures, tant de les espècies que fossin objecte de la pesca com de les que no ho fossin, de peixos i altres espècies, així com els efectes sobre les espècies associades o dependents, la captura incidental d'espècies no utilitzades i d'altres recursos vius.

6.7. La captura, la manipulació, el processament i la distribució del peix i dels productes pesquers s'haurien de realitzar de forma que es mantingués el valor nutritiu, la qualitat i la innocuïtat dels productes, que se'n reduïssin les deixalles i que fossin mínims els efectes negatius en el medi ambient.

6.8. Tots els hàbitats crítics per a la pesca en els ecosistemes marins i d'aigua dolça, com les zones humides, els manglars, els esculls, les llacunes, les zones de cria i fresa s'haurien de protegir i rehabilitar en la mesura que fos possible i quan fos necessari. Hauria de posar-se una tenacitat especial per protegir-los de la destrucció, la degradació, la contaminació i altres efectes significatius derivats de les activitats humanes que constituïssin una amenaça per a la salut i la viabilitat dels recursos pesquers.

6.9. Els estats haurien d'assegurar que els seus interessos pesquers, incloent-hi la necessitat de conservació dels recursos, es tinguessin en compte en la utilització múltiple de les zones costaneres i s'integressin en l'ordenació, la planificació i el desenvolupament de la zona costanera.

6.10. En l'àmbit de les seves respectives competències i d'acord amb el dret internacional, incloent-hi dins el marc de les organitzacions o acords subregionals o regionals per a la conservació i la gestió pesqueres, els estats haurien d'assegurar el compliment i l'aplicació de les mesures de conservació i ordenació, i establir mecanismes eficaços, quan fos procedent, per vigilar i controlar les activitats dels vaixells pesquers i els vaixells pesquers de suport a la pesca.

6.11. Els estats que autoritzessin els vaixells pesquers i els vaixells de suport a la pesca a enarborar el seu pavelló haurien d'exercir un control eficaç sobre aquests vaixells, amb l'objectiu d'assegurar l'aplicació adequada d'aquest Codi. Així mateix, haurien de vetllar perquè les activitats d'aquests vaixells no menyscabessin l'eficàcia de les mesures de conservació i ordenació, preses d'acord amb el dret internacional i adoptades en l'àmbit mundial, subregional, regional o mundial. Els estats haurien de vetllar també perquè els vaixells que enarboressin el seu pavelló complissin les seves obligacions relatives a la recollida i el subministrament de dades referents a les seves activitats pesqueres.

6.12. Els estats, dins el marc de les seves respectives competències i d'acord amb el dret internacional, haurien de cooperar en l'àmbit subregional, regional i mundial, mitjançant organitzacions d'ordenació pesquera, altres acords internacionals o altres tractes, amb la finalitat de promoure la conservació i l'ordenació i assegurar la pesca responsable i la conservació i la protecció eficaces dels recursos aquàtics vius en tota la seva zona de distribució, tenint en compte la necessitat de mesures compatibles en les àrees situades dins i fora de la jurisdicció nacional.

6.13. Els estats haurien de vetllar, en la mesura que ho permetessin les lleis i els reglaments nacionals, perquè els processos de presa de decisions fossin transparents i proporcionessin solucions oportunes a qüestions urgents. Els estats, segons els procediments adequats, haurien de facilitar la consulta i la participació efectiva de la indústria, els treballadors de la pesca, les organitzacions ambientalistes i altres interessades en la presa de decisions pel que fa a l'elaboració de normes i polítiques relacionades amb l'ordenació i el desenvolupament pesquers, i el crèdit i l'ajuda internacionals.

6.14. El comerç internacional de peix i productes pesquers s'hauria de dur a terme d'acord amb els principis, els drets i les obligacions establertes per l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i amb els acords internacionals pertinents. Els estats haurien de vetllar perquè les seves polítiques, els seus programes i les seves pràctiques referents al comerç de peix i productes pesquers no fossin obstacles per a aquest comerç ni tinguessin efectes de degradació ambiental o repercussions negatives des del punt de vista social i nutricional.

6.15. Els estats haurien de cooperar amb l'objectiu de prevenir controvèrsies. Totes les controvèrsies relatives a activitats i pràctiques pesqueres s'haurien de resoldre oportunament, d'una manera pacífica i cooperativa, segons els acords internacionals aplicables o de qualsevol altra forma acordada entre les parts. Mentre que no es resolgués una controvèrsia, els estats interessats haurien de fer tot el que fos possible

per concertar acords provisionals d'ordre pràctic, que no prejutgessin el resultat definitiu de qualsevol procediment de solució de controvèrsies que hagués estat iniciat.

6.16. Els estats, reconeixent que és molt important que els pescadors i els aqüicultors comprenguin els problemes relacionats amb la conservació i la gestió dels recursos pesquers dels quals depenen, haurien de fomentar, mitjançant l'ensenyament i la capacitació, la seva presa de consciència sobre la pesca responsable. També haurien de vetllar perquè els pescadors i els aqüicultors participessin, quan escaigués, en el procés de formulació i execució de polítiques amb la finalitat de facilitar l'aplicació del Codi.

6.17. Els estats haurien de vetllar perquè les instal·lacions i els equips de pesca, així com totes les activitats pesqueres, oferissin condicions de treball i de vida segures, sanes i justes i complissin les normes acordades internacionalment, adoptades per les organitzacions internacionals pertinents.

6.18. Reconeixent la important contribució de la pesca artesanal i a petita escala al treball, els ingressos i la seguretat alimentària, els estats haurien de protegir apropiadament el dret dels treballadors i dels pescadors, especialment aquells que es dediquessin a la pesca de subsistència, artesanal i a petita escala, a un manteniment segur i just, i proporcionar accés preferencial, quan fos procedent, als recursos pesquers que explotessin tradicionalment, així com a les zones tradicionals de pesca en les aigües de la seva jurisdicció nacional.

6.19. Els estats haurien de considerar l'aqüicultura, incloses les pesqueres basades en el cultiu, com una forma de promoure una diversificació en l'ingrés i la dieta. En fer-ho, els estats haurien de vetllar perquè els recursos fossin utilitzats de forma responsable i els impactes adversos sobre l'ambient i les comunitats locals fossin minimitzats.

ARTICLE 7 – ORDENACIÓ PESQUERA

7.1. Aspectes generals

7.1.1. Els estats i tots aquells involucrats en l'ordenació pesquera haurien d'adoptar, en un marc normatiu, jurídic i institucional adequat, mesures per a la conservació i l'ús sostingut a llarg termini dels recursos pesquers. Les mesures de conservació i ordenació, tant si s'apliquen a escala local, nacional, subregional o regional, haurien de basar-se en les dades científiques més fidedignes disponibles i estar concebudes per garantir la sostenibilitat a llarg termini dels recursos pesquers en àmbits que en promoguessin

l'objectiu d'una utilització òptima i mantenir la seva disponibilitat per a les generacions actuals i futures. Les consideracions a curt termini no haurien de comprometre aquests objectius.

7.1.2. A les zones sota la seva jurisdicció nacional, els estats haurien de tractar de determinar quines fossin, dins del mateix país, les parts pertinents que tinguessin un interès legítim en la utilització i l'ordenació dels recursos pesquers, i establir mesures per mantenir-hi consultes, a fi de comptar amb la seva col·laboració per aconseguir la pesca responsable.

7.1.3. Pel que fa a les poblacions de peixos transfrontereres, poblacions de peixos transzonals, poblacions de peixos altament migratòries i poblacions de peixos d'alta mar, quan aquestes fossin explotades per dos o més estats, els estats en qüestió, inclosos els estats riberencs pertinents en el cas de les poblacions transzonals i altament migratòries, haurien de cooperar per vetllar per la conservació i l'ordenació de forma eficaç dels recursos. Això caldria que es fes establint, quan escaigués, una organització o un acord bilateral, subregional o regional d'ordenació pesquera.

7.1.4. Les organitzacions o els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien d'incloure representants dels estats, en les jurisdiccions dels quals es trobessin els recursos, així com representants dels estats que tinguessin un interès real en la pesca de recursos que es trobessin fora de les jurisdiccions nacionals. Quan hi hagués una organització o un acord subregional o regional d'ordenació pesquera i tingués la facultat d'establir mesures de conservació i gestió, els estats haurien de cooperar convertint-se en membres d'aquesta organització o participants en aquest acord i intervenir activament en la seva tasca.

7.1.5. Un estat que no fos membre d'una organització subregional o regional d'ordenació pesquera o que no participés en un acord subregional o regional d'ordenació pesquera, hauria de cooperar, això no obstant, segons els acords internacionals pertinents i el dret internacional, en la conservació i la gestió dels recursos pesquers fent efectives les mesures de conservació i gestió aprovades per aquesta organització o acord.

7.1.6. Els representants de les organitzacions pertinents, tant governamentals com no governamentals, que tinguessin interès en la pesca haurien de tenir l'oportunitat de participar en les reunions d'organitzacions i acords subregionals i regionals d'ordenació pesquera com a observadors o d'una altra manera, segons escaigués, d'acord amb els procediments de l'organització o l'acord corresponent. Aquests representants haurien de poder accedir de forma oportuna als registres i als informes d'aquestes reunions, amb subjecció a les regles de procediment que en regissin l'accés.

7.1.7. Els estats haurien d'establir, en l'àmbit de les seves respectives competències i capacitats, els mecanismes eficaços del seguiment, la vigilància i el control de la pesca i l'execució de la legislació amb la finalitat de vetllar pel compliment de les seves mesures de conservació i ordenació, així com d'aquelles que s'haguessin pres per organitzacions o acords subregionals o regionals.

7.1.8. Els estats haurien de prendre mesures per prevenir o eliminar l'excés de capacitat de pesca i haurien de vetllar perquè els nivells de l'esforç de pesca fossin compatibles amb l'ús sostenible dels recursos pesquers, a fi de vetllar per l'eficàcia de les mesures de conservació i gestió.

7.1.9. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien d'assegurar la transparència en els mecanismes d'ordenació pesquera i en el procés d'adopció de decisions sobre aquesta matèria.

7.1.10. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien de donar la publicitat deguda a les mesures de conservació i gestió, i vetllar perquè les lleis, els reglaments i altres normes jurídiques que en regissin l'aplicació es difonguessin amb eficàcia. Les bases i els propòsits d'aquestes mesures s'haurien d'explicar als usuaris dels recursos amb la finalitat de facilitar-ne l'aplicació i obtenir amb això un major suport per posar en pràctica aquestes mesures.

7.2. Objectius d'ordenació

7.2.1. Atès que l'ús sostenible a llarg termini dels recursos pesquers és l'objectiu primordial de la conservació i la gestió, els estats i les organitzacions, i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien, entre altres coses, d'adoptar les mesures apropiades, basades en les dades científiques més fidedignes disponibles i formulades a l'efecte de mantenir o restablir les poblacions a nivells que poguessin produir el màxim rendiment sostenible, d'acord amb els factors ambientals i econòmics pertinents, incloses les necessitats especials dels estats en desenvolupament.

7.2.2. Aquestes mesures haurien de tendir, entre altres coses, que:

a) S'evités l'excés de capacitat de pesca i que s'assegurés que l'explotació de les poblacions continués sent econòmicament viable.

b) Les condicions econòmiques, en les quals les indústries pesqueres operessin, promoguessin la pesca responsable.

c) Es tinguessin en compte els interessos dels pescadors, inclosos els que practiquen la pesca de subsistència, artesanal i a petita escala.

d) Es preservés la biodiversitat dels hàbitats i ecosistemes aquàtics i es protegissin les espècies en perill.

e) Es permetés la recuperació de les poblacions esgotades o, quan fos procedent, que s'intervingués activament per restablir-les.

f) S'avalués i, quan escaigués, es corregís l'impacte ambiental negatiu sobre els recursos provocat per l'activitat humana.

g) Es reduïssin al mínim la contaminació, les deixalles, els descarts, les captures per arts de pesca perduts o abandonats, les captures d'espècies que no són objecte de la pesca, tant de peixos com d'altres espècies, i els efectes sobre les mesures associades o dependents, aplicant-hi mesures com, sempre que fos possible, el perfeccionament i la utilització d'arts i tècniques de pesca selectius, rendibles i inofensius per al medi ambient.

7.2.3. Els estats haurien d'avaluar els efectes dels factors ambientals sobre les poblacions que fossin objecte de pesca i les espècies que pertanyessin al mateix ecosistema o que hi estiguessin associades o que depenguessin d'aquestes poblacions i avaluar la relació entre les poblacions dins l'ecosistema.

7.3. Marc i procediments per a l'ordenació

7.3.1. L'ordenació pesquera, perquè fos eficaç, hauria de preveure la unitat de població en la seva totalitat i en tota la seva zona de distribució, i tenir en compte les mesures de gestió acordades prèviament, establertes i aplicades a la mateixa regió així com totes les extraccions, la unitat biològica i altres característiques biològiques de la població. Haurien d'utilitzar-se les dades científiques més fidedignes disponibles per determinar, entre altres coses, la zona de distribució del recurs i la zona a través de la qual emigra durant el cicle vital.

7.3.2. Amb la finalitat de conservar i ordenar les poblacions de peixos transfrontereres, les poblacions de peixos transzonals, les poblacions de peixos altament migratòries i les poblacions de peixos d'alta mar en tota la seva zona de distribució, les mesures de conservació i gestió, establertes d'acord amb les respectives competències dels estats corresponents, o, quan escaigués, mitjançant organitzacions i acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera, haurien de ser compatibles. Aquesta compatibilitat

s'hauria d'aconseguir respectant els drets, les competències i els interessos dels estats interessats.

7.3.3. Els objectius d'ordenació a llarg termini s'haurien de traduir en mesures de gestió formulades en forma de pla d'ordenació pesquera o un altre marc d'ordenació.

7.3.4. Els estats i, quan fos procedent, les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien de fomentar i promoure la cooperació i la coordinació internacional en tots els assumptes relacionats amb la pesca, incloent-hi la recollida i l'intercanvi d'informació, la investigació pesquera, l'ordenació i el desenvolupament de la pesca.

7.3.5. El estats que pretenguessin adoptar alguna mesura, mitjançant una organització aliena al sector pesquer, que afectés les mesures de conservació i ordenació preses per una organització o acord subregional o regional d'ordenació pesquera competent, haurien de mantenir prèviament, sempre que fos possible, consultes amb dita organització o acord i tenir en compte les seves opinions.

7.4. Recollida de dades i assessorament sobre ordenació

7.4.1. En considerar l'adopció de mesures de conservació i d'ordenació, haurien de tenir-se en compte les dades científiques més fidedignes de què es disposés, amb la finalitat d'avaluar l'estat actual dels recursos pesquers i els possibles efectes de les mesures proposades sobre els recursos.

7.4.2. S'hauria de fomentar la investigació per donar suport a la conservació i a l'ordenació pesquera, incloses les investigacions sobre els recursos i sobre els efectes dels factors climàtics, ambientals i socioeconòmics. Els resultats d'aquestes investigacions s'haurien de divulgar entre les parts interessades.

7.4.3. Caldria promoure estudis que permetessin conèixer els costos, els avantatges i els efectes de programes alternatius d'ordenació destinats a racionalitzar la pesca, particularment, aquells programes relatius a l'excés de capacitat de pesca i als nivells excessius d'esforç de pesca.

7.4.4. Els estats haurien de vetllar perquè es recollissin estadístiques actualitzades, completes i fidedignes, sobre captures i esforç de pesca i que es mantinguessin d'acord amb les normes i les pràctiques internacionals pertinents, d'una manera prou detallada per poder fer una anàlisi estadística rigorosa. Aquestes dades s'haurien d'actualitzar

periòdicament i verificar mitjançant un sistema adequat. Els estats haurien de recollir i difondre aquestes dades respectant qualsevol requisit de confidencialitat aplicable.

7.4.5. Amb la finalitat de vetllar per l'ordenació sostenible de la pesca i facilitar l'assoliment dels objectius socials i econòmics, s'haurien d'obtenir prou coneixements sobre els factors socials, econòmics i institucionals, mitjançant la recollida i l'anàlisi de dades, i la investigació.

7.4.6. Els estats haurien de reunir dades científiques relacionades amb la pesca i altres dades científiques complementàries, en relació amb les poblacions de peixos, regulades per les organitzacions o acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera en un format convingut internacionalment i facilitar-les oportunament a l'organització o acord. En el cas de les poblacions que es trobessin en la jurisdicció de més d'un estat i per a les que no hi hagués cap organització o acord, els estats corresponents haurien d'acordar un mecanisme de cooperació per compilar i intercanviar aquestes dades.

7.4.7. Les organitzacions o els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien de compilar dades i facilitar-les, respectant qualsevol requisit de confidencialitat aplicable, de manera convenient i en un format convingut, a tots els membres d'aquestes organitzacions i a altres parts interessades, segons els procediments acordats.

7.5. Criteri de precaució

7.5.1. Els estats haurien d'aplicar àmpliament el criteri de precaució en la conservació, l'ordenació i l'explotació dels recursos aquàtics vius, amb la finalitat de protegir-los i preservar el medi aquàtic. La manca d'informació científica adequada no s'hauria d'utilitzar com un motiu per ajornar o deixar de prendre les mesures de conservació i gestió necessàries.

7.5.2. En aplicar els criteris de precaució, els estats haurien de tenir en compte, entre altres, els elements d'incertesa, com els relatius a la mida i a la productivitat de les poblacions, els nivells de referència, l'estat de les poblacions respecte a aquests nivells de referència, el nivell i la distribució de la mortalitat ocasionada per la pesca i els efectes de les activitats pesqueres, inclosos els descarts, sobre les espècies que no fossin objecte de la pesca i espècies associades o dependents, així com les condicions ambientals, socials i econòmiques.

7.5.3. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien de determinar, prenent com a base les dades científiques més fidedignes disponibles, entre altres coses:

a) Els nivells de referència previstos per a cada població de peixos i, al mateix temps, les mesures que caldria prendre quan s'ultrapassessin aquests nivells.

b) Els nivells de referència fixats com a límit per a cada població de peixos i, al mateix temps, les mesures que caldria prendre quan s'ultrapassessin aquests nivells. Quan s'estigués a prop d'abastar un nivell de referència fixat com a límit, s'haurien de prendre mesures per assegurar que no s'ultrapassés aquest nivell.

7.5.4. En el cas de noves pesqueres o de pesqueres exploratòries, els estats haurien d'adoptar com més aviat millor mesures de conservació i ordenació precautòries que incloguessin, entre altres coses, la fixació de límits de les captures i de l'esforç de pesca. Aquestes mesures haurien de romandre en vigor fins que es disposés de prou dades per fer una avaluació dels efectes de l'activitat pesquera sobre la sostenibilitat a llarg termini de les poblacions. A partir d'aquest moment, caldria aplicar mesures de conservació i gestió basades en aquesta avaluació. Aquestes mesures, quan escaigués, haurien de permetre el desenvolupament gradual de les pesqueres.

7.5.5. Si un fenomen natural té efectes perjudicials importants sobre l'estat dels recursos aquàtics vius, els estats haurien d'adoptar mesures de conservació i gestió d'emergència, a fi que l'activitat pesquera no agreugés aquests efectes perjudicials. Els estats haurien d'adoptar també aquestes mesures d'emergència quan l'activitat pesquera creés una amenaça seriosa a la sostenibilitat d'aquests recursos. Les mesures d'emergència caldria que fossin de caràcter temporal i que es basessin en les dades científiques més fidedignes de què es disposés.

7.6. Mesures d'ordenació

7.6.1. Els estats haurien d'assegurar un nivell d'activitat pesquera compatible amb l'estat dels recursos pesquers.

7.6.2. Els estats haurien d'adoptar mesures per assegurar que no es permetés pescar a cap embarcació, a menys que hi estigués autoritzada segons el dret internacional per a l'alta mar o d'acord amb la legislació nacional dins de les zones de jurisdicció nacional.

7.6.3. Quan hi hagués un excés de capacitat, caldria establir mecanismes per reduir la capacitat a nivells compatibles amb l'ús sostenible dels recursos pesquers, a fi de vetllar perquè els pescadors operessin en condicions econòmiques que fomentessin la pesca responsable. Aquests mecanismes haurien de preveure el seguiment de la capacitat de les flotes pesqueres.

7.6.4. S'hauria d'examinar el comportament de tots els arts, els mètodes i les pràctiques de pesca existents i caldria adoptar mesures per eliminar progressivament els arts, els mètodes i les pràctiques de pesca que no fossin compatibles amb la pesca responsable i per substituir-los per uns altres de més adequats. En aquest procés, caldria prestar atenció als efectes d'aquestes mesures sobre les comunitats de pescadors, particularment, sobre la seva capacitat d'explotar el recurs.

7.6.5. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera, haurien de regular la pesca de forma que s'evités el risc de conflictes entre els pescadors que utilitzessin diferents tipus d'embarcacions, arts i mètodes de pesca.

7.6.6. En prendre decisions sobre la utilització, la conservació i l'ordenació dels recursos pesquers, caldria reconèixer degudament, quan fos procedent, d'acord amb les lleis i els reglaments nacionals, les pràctiques tradicionals, les necessitats i els interessos de les poblacions indígenes i les comunitats pesqueres locals que depenguessin en gran mesura dels recursos pesquers per a la seva subsistència.

7.6.7. En avaluar les mesures alternatives de conservació i gestió, s'hauria de tenir en compte la relació cost-benefici i les repercussions socials d'aquestes mesures.

7.6.8. L'eficàcia de les mesures de conservació i gestió, i les seves possibles interaccions s'haurien de mantenir sota un escrutini permanent. Quan escaigués, aquestes mesures s'haurien de revisar o suprimir, tenint-ne en compte noves dades.

7.6.9. Els estats haurien d'adoptar les mesures adequades per reduir al mínim les deixalles, els descarts, les captures realitzades per arts de pesca perduts o abandonats, la captura de les espècies que no fossin objecte de pesca, tant de peixos com de diferents espècies de peixos, i els efectes negatius en les espècies associades o dependents, en particular les espècies que estiguessin en perill d'extinció. Quan fos procedent, aquestes mesures podrien incloure mesures tècniques relacionades amb la talla del peix, la llum de malla o els arts de pesca, els descarts, les temporades i les zones de veda, i les zones reservades per a determinades pesqueres, especialment per a la pesca artesanal. Aquestes mesures haurien de ser aplicades, quan escaigués, per protegir els juvenils i els reproductors. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera haurien de fomentar, en la mesura que fos possible, el desenvolupament i la utilització d'arts i de tècniques de pesca selectius rendibles i inofensius per al medi ambient.

7.6.10. Els estats i les organitzacions i els acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera, en el marc de les seves respectives competències, haurien d'adoptar mesures

referents als recursos esgotats i a aquells recursos en perill d'esgotament, a fi de facilitar la recuperació sostinguda d'aquestes poblacions. Caldria fer tot el que fos possible per assegurar el restabliment dels recursos i dels hàbitats que tinguessin una importància fonamental per al seu benestar i que haguessin estat perjudicats per les activitats de pesca o per altres activitats humanes.

7.7. Aplicació

7.7.1. Els estats haurien d'assegurar l'establiment d'un marc jurídic i administratiu eficaç a escala local i nacional, segons escaigués, per a la conservació dels recursos pesquers i l'ordenació pesquera.

7.7.2. Els estats haurien d'assegurar que les seves lleis i els seus reglaments prevegessin, respecte a les infraccions, sancions que fossin prou severes perquè fossin efectives, incloent-hi sancions que permetessin denegar, retirar o suspendre les autoritzacions de pesca, en cas que no es complissin les mesures de conservació i gestió en vigor.

7.7.3. Els estats, d'acord amb la seva legislació nacional, haurien d'aplicar mesures eficaces de seguiment, control, vigilància i execució de les lleis, pel que fa a la pesca, incloent-hi, quan fos procedent, programes d'observadors, mecanismes d'inspecció i sistemes de vigilància de vaixells. Les organitzacions i els acords subregionals haurien de promoure i, quan correspongués, aplicar aquestes mesures, segons els procediments que elles haguessin acordat.

7.7.4. Els estats, les organitzacions i els acords subregionals i regionals d'ordenació pesquera, quan escaigués, haurien d'acordar els mitjans de finançament de les activitats d'aquestes organitzacions o acords, tenint en compte, entre altres coses, els beneficis relatius derivats de la pesca i la diferent capacitat dels països per aportar contribucions financeres i d'altre tipus. Quan fos procedent i possible, aquestes organitzacions i acords haurien d'intentar recuperar els costos de conservació, ordenació i investigació en l'àmbit de la pesca.

7.7.5. Els estats que fossin membres d'una organització o participessin en un acord subregional o regional d'ordenació pesquera, haurien d'aplicar mesures acordades internacionalment, preses en el marc d'aquella organització o acord i compatibles amb el dret internacional, per dissuadir les activitats d'embarcacions de pavelló de països que no són membres ni participants que portessin a terme activitats que menyscabessin l'eficàcia de les mesures de conservació i gestió establertes per aquella organització o acord.

7.8. Institucions financeres

7.8.1. Sens perjudici dels acords internacionals pertinents, caldria que els estats encoratgessin els bancs i les institucions financeres que no exigissin com a condició a la concessió d'un préstec o crèdit hipotecari que els vaixells de pesca o els vaixells de suport a la pesca abanderessin en qualsevol jurisdicció diferent a la de l'estat dels amos beneficiaris, si aquesta exigència suposés una probabilitat més gran que no es complissin les mesures internacionals de conservació i ordenació.

ARTICLE 8 – OPERACIONS PESQUERES

8.1. Deures de tots els estats

8.1.1. Els estats haurien de vetllar perquè en aigües de la seva jurisdicció es realitzessin només les operacions de pesca que ells permetessin i que aquestes operacions es portessin a terme de forma responsable.

8.1.2. Els estats haurien de mantenir un registre, actualitzat periòdicament, de totes les autoritzacions de pesca que concedissin.

8.1.3. Els estats haurien de mantenir, d'acord amb els estàndards i les pràctiques internacionals reconegudes, dades estadístiques actualitzades periòdicament sobre totes les operacions de pesca que ells permetessin.

8.1.4. Els estats, d'acord amb el dret internacional i en l'àmbit de les organitzacions o acords subregionals o regionals d'ordenació pesquera, haurien de cooperar per establir sistemes de seguiment, control i vigilància, i d'execució de les mesures aplicables respecte a les operacions pesqueres i activitats connexes en aigües fora de la seva jurisdicció nacional.

8.1.5. Els estats haurien de vetllar per l'aprovació de normes de salut i seguretat per a tot el personal empleat en les operacions de pesca. Aquestes normes s'haurien d'ajustar almenys a les exigències mínimes dels acords internacionals pertinents sobre les condicions de treball i servei.

8.1.6. Els estats haurien de prendre mesures individualment, conjuntament amb altres estats o amb l'organització internacional que corresponqués, per integrar les operacions pesqueres en els sistemes de recerca i salvament marítims.

8.1.7. Els estats haurien de millorar, mitjançant programes de formació i capacitació, la preparació i la competència dels pescadors i, quan escaigués, la seva qualificació professional. Aquests programes haurien de tenir en compte les normes i les directives acordades internacionalment.

8.1.8. Els estats haurien de mantenir, quan fos procedent, registres dels pescadors, en els quals s'hauria d'incloure, quan fos possible, informació relativa al seu full de serveis i qualificacions, incloent-hi els certificats d'aptitud professional, d'acord amb la legislació nacional.

8.1.9. Els estats haurien de vetllar perquè les mesures aplicables respecte als capitans dels vaixells i altres oficials, acusats de contravenir les normes relatives a les operacions d'una embarcació de pesca, haurien d'incloure disposicions que poguessin permetre, entre altres coses, denegar, retirar o suspendre l'autorització per exercir la funció de capità o d'oficial d'un vaixell de pesca.

8.1.10. Els estats, amb l'ajuda de les organitzacions pertinents i mitjançant activitats de formació i capacitació, haurien de vetllar perquè tots els que intervenen en operacions de pesca rebessin informació sobre les disposicions més importants d'aquest Codi, així com sobre les disposicions dels convenis internacionals pertinents i les normes ambientals i d'altre tipus aplicables que fossin fonamentals per vetllar perquè les operacions de pesca es fessin d'una manera responsable.

8.2. Deures de l'Estat del pavelló

8.2.1. Els estats del pavelló haurien de mantenir registres dels vaixells pesquers autoritzats a enarborar el seu pavelló i autoritzats a pescar i haurien de fer constar en aquest registre les dades dels vaixells, els propietaris i les autoritzacions de pesca.

8.2.2. Els estats del pavelló haurien de vetllar perquè cap vaixell pesquer autoritzat a enarborar el seu pavelló pesqués en alta mar o en aigües sota la jurisdicció d'un altre estat, a menys que disposés d'un certificat de registre i que hagués estat autoritzat a pescar per les autoritats competents. Aquests vaixells haurien de portar a bord el certificat de registre i l'autorització per pescar.

8.2.3. Els vaixells pesquers autoritzats a pescar en alta mar o en aigües sota la jurisdicció d'un estat diferent de l'Estat del pavelló haurien d'estar marcats degudament, d'acord amb sistemes de marcatge de vaixells uniformes i recognoscibles internacionalment, com les Especificacions Uniformes de la FAO per al Marcatge i Identificació de les Embarcacions Pesqueres.

8.2.4. Els arts de pesca haurien d'estar senyalats, d'acord amb la legislació nacional, a fi de poder identificar-ne el propietari. Les exigències de marcatge d'arts de pesca haurien de tenir en compte sistemes de marcatge uniformes i recognoscibles internacionalment.

8.2.5. Els estats del pavelló haurien de vetllar perquè els vaixells pesquers i els pescadors complissin els requisits de seguretat adequats, d'acord amb els convenis internacionals, els codis de pràctiques acordats internacionalment i les directives voluntàries. Els estats haurien d'establir els requisits de seguretat adequats per a totes les embarcacions petites que no es prevegessin en aquests convenis internacionals, codis de pràctiques o directives voluntàries.

8.2.6. Caldria encoratjar els estats que no són part de l'Acord per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar que acceptessin l'Acord i aprovessin lleis i reglaments compatibles amb les seves disposicions.

8.2.7. Els estats del pavelló haurien d'adoptar mesures d'execució, respecte als vaixells pesquers autoritzats a enarborar el seu pavelló, i que, a judici seu, haguessin contravingut les mesures de conservació i ordenació aplicables, fins i tot, quan escaigués, fent que la legislació nacional disposés com a delicte la contravenció d'aquestes mesures. Les sancions aplicables a aquestes infraccions haurien de ser prou severes per assegurar el compliment de les mesures de conservació i desencoratjar les infraccions, allí on es produïssin, i haurien de privar els infractors dels beneficis obtinguts amb les seves activitats il·lícites. Per a les infraccions greus, aquestes sancions podrien incloure la denegació, la suspensió i el retirament de l'autorització per pescar.

8.2.8. Els estats del pavelló haurien de fomentar l'accés dels propietaris i els noliejadors de les embarcacions de pesca a una cobertura d'assegurances suficient per protegir les tripulacions i els seus interessos, indemnitzar tercers i protegir els seus propis interessos.

8.2.9. Els estats del pavelló haurien de vetllar perquè els membres de la tripulació tinguessin dret a ser repatriats, tenint en compte els principis establerts al Conveni sobre la Repatriació de la Gent de Mar (revisat), 1987, (núm. 166).

8.2.10. En cas d'accident d'una embarcació pesquera o de les persones a bord, si en aquesta hi haguessin estrangers enrolats, l'Estat del pavelló hauria de comunicar l'accident als estats als quals els estrangers tinguessin la nacionalitat. Així mateix, aquesta informació s'hauria de comunicar, quan fos factible, a l'Organització Marítima Internacional.

8.3. Deures de l'Estat del port

8.3.1. Per aconseguir els objectius d'aquest Codi i ajudar altres estats a aconseguir-ho, els estats del port haurien d'adoptar, seguint procediments establerts en la seva legislació nacional i d'acord amb el dret internacional, incloent-hi els acords o els tractes internacionals pertinents, les mesures que fossin necessàries, i haurien de comunicar a altres estats la informació sobre les regulacions i les mesures que haguessin adoptat per a aquesta finalitat. En adoptar aquestes mesures, l'Estat del port no hauria de discriminar, ni en la forma ni en la pràctica, els vaixells de cap altre estat.

8.3.2. Els estats del port haurien de prestar assistència, segons escaigués, als estats del pavelló, d'acord amb la seva legislació nacional i el dret internacional, quan un vaixell pesquer es trobés voluntàriament en un port o terminal costa enfora de l'Estat del port i l'Estat del pavelló del vaixell sol·licités ajuda a l'Estat del port pel que fa al no compliment de les mesures de conservació i gestió d'abast subregional, regional o mundial o de les normes mínimes acordades internacionalment, referent a la contaminació, la seguretat, la salut i les condicions de treball a bord dels vaixells pesquers.

8.4. Pràctiques de pesca

8.4.1. Els estats haurien de vetllar perquè la pesca es fes respectant degudament la seguretat de les vides humanes i el Reglament Internacional de l'Organització Marítima Internacional per Prevenir els Abordatges a la Mar, així com les disposicions de l'Organització Marítima Internacional relatives a l'organització del tràfic marítim, la protecció del medi ambient marí i la prevenció de danys o pèrdues d'arts de pesca.

8.4.2. Els estats haurien de prohibir l'ús de tàctiques de pesca com la utilització de verí i explosius, i altres d'efecte destructiu semblant.

8.4.3. Els estats haurien de fer tot el que fos possible per vetllar perquè es recollís la documentació relativa a les operacions pesqueres, les captures retingudes de peixos i altres espècies i, pel que fa als descarts, la informació necessària per avaluar les poblacions d'acord amb el que establissin els òrgans d'ordenació competents, i que s'enviés de forma sistemàtica a aquests òrgans. Els estats haurien d'establir, en la mesura que fos possible, programes, com programes d'observadors i inspecció, amb la finalitat de promoure el compliment de les mesures aplicables.

8.4.4. Els estats haurien de promoure l'adopció de la tecnologia adequada, tenint en compte les condicions econòmiques, per al millor aprofitament i tractament possible de les captures retingudes.

8.4.5. Els estats, juntament amb els grups pertinents de la indústria, haurien d'encoratjar el perfeccionament i l'aplicació de tecnologies i mètodes operatius que reduïssin els descarts. S'hauria de desencoratjar la utilització d'arts i pràctiques de pesca que comportessin descarts de les captures i s'hauria de promoure la utilització d'aquells que augmentessin les taxes de supervivència dels peixos que s'escapessin.

8.4.6. Els estats haurien de cooperar en el perfeccionament i l'aplicació de tecnologies, materials i mètodes operatius que reduïssin al mínim la pèrdua d'arts de pesca i els efectes de la pesca fantasma dels arts perduts o abandonats.

8.4.7. Els estats haurien de vetllar perquè es fessin avaluacions de les conseqüències de les pertorbacions de l'hàbitat abans d'introduir a escala comercial nous arts, mètodes i operacions de pesca en una zona.

8.4.8. Caldria fomentar la investigació sobre els efectes ambientals i socials dels arts de pesca i, particularment, els efectes d'aquests arts sobre la diversitat biològica i les comunitats pesqueres de la costa.

8.5. Selectivitat dels arts de pesca

8.5.1. Els estats haurien d'exigir que els arts, els mètodes i les pràctiques de pesca fossin, en la mesura que fos possible, prou selectius per reduir al mínim les deixalles, els descarts, les captures d'espècies que fossin objecte de la pesca, tant de peixos com d'altres espècies i els efectes sobre les espècies associades o dependents, i que la finalitat dels reglaments corresponents no es desvirtués recorrent a estratagemes tècnics. Sobre això, els pescadors haurien de cooperar en el desenvolupament dels arts i els mètodes de pesca selectius. Els estats haurien de vetllar perquè la informació sobre els nous avenços i requisits es posessin a disposició de tots els pescadors.

8.5.2. Amb la finalitat de millorar la selectivitat, els estats, en redactar les lleis i els reglaments, haurien de tenir en compte els diversos arts, mètodes i estratègies de pesca selectius de què disposés la indústria.

8.5.3. Els estats i les institucions competents haurien de col·laborar en el desenvolupament de metodologies uniformes per a la investigació sobre la selectivitat dels arts i els mètodes i les estratègies de pesca.

8.5.4. Hauria d'encoratjar-se la cooperació internacional respecte als programes d'investigació sobre la selectivitat dels arts de pesca i els mètodes i les estratègies de

pesca, la difusió dels resultats d'aquests programes d'investigació i la transferència de tecnologia.

8.6. Utilització òptima de l'energia

8.6.1. Els estats haurien de promoure l'elaboració de les normes i les directives adequades que permetessin utilitzar de manera més eficaç en el sector pesquer l'energia en les activitats de captura i posteriors a la captura.

8.6.2. Els estats haurien de promoure el desenvolupament i la transferència de tecnologia en relació amb la utilització òptima de l'energia en el sector pesquer i, particularment, encoratjar els propietaris, els noliejadors i els armadors a dotar els seus vaixells d'instruments que permetessin un aprofitament òptim de l'energia.

8.7. Protecció del medi ambient aquàtic

8.7.1. Els estats haurien d'adoptar i fer complir les lleis o els reglaments basats en el Conveni Internacional per a la Prevenció de la Contaminació Originada per Vaixells de 1973, com ha estat modificat pel Protocol de 1978, que hi fa referència (MARPOL 73/78).

8.7.2. Els propietaris, els noliejadors i els armadors dels vaixells pesquers haurien d'assegurar-se que els seus vaixells de pesca estiguessin dotats de l'equip adequat que s'exigeix a MARPOL 73/78 i haurien d'estudiar la possibilitat d'instal·lar a bord un compressor o incinerador en les classes de vaixells que correspongués amb la finalitat de processar les escombraries i altres deixalles generades a bord durant el servei normal del vaixell.

8.7.3. Els propietaris, els noliejadors i els armadors dels vaixells pesquers haurien de reduir al mínim la quantitat de material que portessin a bord que podria transformar-se en escombraries aplicant-hi pràctiques d'aprovisionament adequades.

8.7.4. La tripulació dels vaixells pesquers hauria d'estar familiaritzada amb els procediments de a bord adequats, amb la finalitat d'assegurar-se que les evacuacions no sobrepassessin els nivells establerts a MARPOL 73/78. Aquests procediments haurien de preveure com a mínim l'eliminació de residus que continguessin greixos i la manipulació i l'emmagatzematge de les escombraries generades a bord.

8.8. Protecció de l'atmosfera

8.8.1. Els estats haurien d'adoptar normes i directives pertinents que incloguessin disposicions per a la reducció de substàncies perilloses en les emissions de gasos d'escapament.

8.8.2. Els propietaris, els noliejadors o els armadors dels vaixells pesquers haurien d'assegurar que els seus vaixells estiguessin dotats d'equip per reduir l'emissió de substàncies que esgotessin l'ozó. Els membres de la tripulació dels vaixells pesquers responsables haurien d'estar familiaritzats amb el maneig i el manteniment adequats de la maquinària a bord.

8.8.3. Les autoritats competents haurien d'adoptar disposicions per a l'eliminació progressiva de la utilització de clorofluorocarburs (CFC) i substàncies de transició com els hidroclorofluorocarburs (HCFC) en els sistemes de refrigeració dels vaixells pesquers i vetllar perquè s'informés degudament la indústria naval i els participants en la indústria pesquera, i que aquests complissin aquestes disposicions.

8.8.4. Els propietaris o els armadors dels vaixells pesquers haurien d'adoptar les mesures adequades per recondicionar els vaixells existents i dotar-los de refrigerants diferents dels CFC i HCFC i productes diferents de l'halur per a les instal·lacions antiincendis. Aquests productes alternatius haurien de figurar en les especificacions de tot vaixell nou.

8.8.5. Els estats i els propietaris, els noliejadors o els armadors dels vaixells pesquers, així com els pescadors, haurien de seguir les directives generals internacionals sobre l'evacuació de CFC, HCFC i halur.

8.9. Ports i llocs de desembarcament per als vaixells pesquers

8.9.1. En dissenyar i construir els ports i els llocs de desembarcament, els estats haurien de tenir en compte, entre altres coses, el següent:

a) S'haurien d'habilitar recers segurs per als vaixells pesquers i disposar d'instal·lacions de servei adequades per als vaixells, els venedors i els compradors.

b) Caldria disposar de prou proveïment d'aigua dolça i disposar de serveis d'higiene adequats.

c) S'haurien d'introduir sistemes d'evacuació de residus, inclosos el petroli i l'aigua que contingués greixos i els arts de pesca.

d) Caldria reduir al mínim la contaminació procedent de les activitats pesqueres i de fonts externes.

e) S'haurien d'adoptar les disposicions per combatre els efectes de l'erosió i la sedimentació.

8.9.2. Els estats haurien d'establir un marc institucional per seleccionar o millorar la localització dels ports pesquers, que permetés mantenir consultes entre les autoritats responsables de l'ordenació de la zona costanera.

8.10. Abandonament d'estructures i altres materials

8.10.1. Els estats haurien d'assegurar el compliment de les normes i les directives generals de l'Organització Marítima Internacional per a l'eliminació d'estructures supèrflues a prop de la costa. Els estats haurien d'assegurar que les autoritats competents consultessin les autoritats pesqueres corresponents abans d'adoptar qualsevol decisió sobre l'abandonament d'estructures i altres materials.

8.11. Esculls artificials i dispositius d'agregació dels peixos

8.11.1. Els estats haurien d'elaborar, quan escaigués, polítiques per augmentar l'abundància de les poblacions i incrementar les oportunitats de pesca mitjançant la utilització d'estructures artificials col·locades, respectant degudament la seguretat de la navegació, per damunt o en el fons del mar o bé a la superfície. Caldria promoure la investigació sobre la utilització d'aquestes estructures, amb inclusió dels efectes sobre els recursos marins vius i el medi ambient.

8.11.2. En seleccionar els materials que haguessin d'utilitzar-se per crear esculls artificials, així com el seu emplaçament geogràfic, els estats haurien de vetllar pel compliment de les disposicions dels convenis internacionals pertinents relatius al medi ambient i la seguretat de la navegació.

8.11.3. Els estats haurien d'establir, en el marc dels plans d'ordenació de la zona costanera, sistemes d'ordenació dels esculls artificials i dels dispositius d'agregació dels peixos. En aquests sistemes de gestió, caldria preveure la necessitat de sol·licitar l'aprovació per a la construcció i la instal·lació d'aquests esculls i dispositius i haurien

de tenir-se en compte els interessos dels pescadors, incloent-hi els pescadors artesanals i de subsistència.

8.11.4. Els estats haurien de vetllar perquè, abans de col·locar o retirar esculls artificials o dispositius per a l'agregació de peixos, s'informés les autoritats responsables del manteniment dels registres cartogràfics i les cartes de navegació, així com les autoritats competents en matèria de medi ambient.

ARTICLE 9 – DESENVOLUPAMENT DE L'AQÜICULTURA

9.1. Desenvolupament responsable de l'aqüicultura, inclosa la pesca basada en el cultiu de recursos aquàtics vius, en zones sotmeses a jurisdicció nacional

9.1.1. Els estats haurien d'establir, mantenir i desenvolupar un marc jurídic i administratiu adequat que facilités el desenvolupament d'una aqüicultura responsable.

9.1.2. Els estats haurien de promoure el desenvolupament i l'ordenació responsable de l'aqüicultura, incloent-hi una avaluació prèvia, disponible dels efectes del desenvolupament de l'aqüicultura sobre la diversitat genètica i la integritat de l'ecosistema basada en la informació científica més fidedigna.

9.1.3. Els estats haurien de formular i actualitzar regularment plans i estratègies per al desenvolupament de l'aqüicultura, segons corresponqués, per assegurar que el desenvolupament fos ecològicament sostenible i permetre l'ús racional dels recursos compartits per aquesta i altres activitats.

9.1.4. Els estats haurien de vetllar perquè el desenvolupament de l'aqüicultura no perjudiqués el manteniment de les comunitats locals ni en dificultés l'accés a les zones de pesca.

9.1.5. Els estats haurien d'establir procediments efectius específics a l'aqüicultura per realitzar una avaluació i un seguiment adequats del medi ambient amb la finalitat de reduir al mínim els canvis ecològics perjudicials i les corresponents conseqüències econòmiques i socials derivades de l'extracció d'aigua, la utilització de la terra, l'evacuació d'efluents, l'ús de medicaments i substàncies químiques i altres activitats aqüícoles.

9.2. Desenvolupament responsable de l'aqüicultura, inclosa la pesca basada en el cultiu de recursos aquàtics vius dins els ecosistemes aquàtics transfronterers

9.2.1. Els estats haurien de protegir els ecosistemes aquàtics transfronterers, donant suport a les pràctiques d'aqüicultura responsable dins la seva jurisdicció nacional i cooperant amb el foment de pràctiques aqüícoles sostenibles.

9.2.2. Els estats, amb el degut respecte dels seus estats veïns i d'acord amb el dret internacional, haurien de vetllar per la selecció d'espècies, la localització i la gestió responsables de les activitats aqüícoles que poguessin afectar els ecosistemes aquàtics transfronterers.

9.2.3. Els estats haurien de consultar amb els seus estats veïns, quan escaigués, abans d'introduir espècies no indígenes en els ecosistemes aquàtics transfronterers.

9.2.4. Els estats haurien d'establir mecanismes adequats com bases de dades i xarxes informatives per recollir, compartir i difondre dades relatives a les seves activitats aqüícoles, a fi de facilitar la cooperació en matèria de planificació del desenvolupament de l'aqüicultura a escala nacional, subregional, regional i mundial.

9.2.5. Els estats haurien de cooperar, quan fos necessari, en el desenvolupament de mecanismes adequats per fer un seguiment de l'impacte dels imputs utilitzats en l'aqüicultura.

9.3. Utilització dels recursos genètics aquàtics per a finalitats d'aqüicultura, inclosa la pesca basada en el cultiu de recursos aquàtics vius

9.3.1. Els estats haurien de conservar la diversitat genètica i mantenir la integritat de les comunitats i els ecosistemes aquàtics mitjançant una ordenació adequada. Particularment, caldria prendre mesures per reduir al mínim els efectes perjudicials de la introducció d'espècies no natives o poblacions alterades genèticament utilitzades en l'aqüicultura, inclosa la pesca basada en el cultiu, especialment en aigües on hi hagués possibilitats significatives que aquelles espècies no natives o poblacions alterades genèticament, es propaguessin a aigües sotmeses tant a la jurisdicció de l'estat d'origen com a la d'altres estats. Els estats haurien de fomentar, quan fos possible, l'adopció de mesures destinades a reduir al mínim els efectes negatius genètics que els peixos cultivats que s'escapessin poguessin produir a les poblacions silvestres: genètics, malalties, etc.

9.3.2. Els estats haurien de cooperar en l'elaboració, l'adopció i l'aplicació de codis internacionals de pràctiques i procediments per a la introducció i la transferència d'organismes aquàtics.

9.3.3. Els estats, amb la finalitat de reduir al mínim els riscos de transmissió de malalties i altres efectes negatius per a les poblacions silvestres i cultivades, haurien d'encoratjar l'adopció de pràctiques adequades en el millorament genètic dels reproductors, la introducció d'espècies no natives i la producció, la venda i el transport d'ous, larves o cries, reproductors o altres materials vius. Els estats haurien de facilitar la preparació i l'aplicació dels codis nacionals de pràctiques i procediments adequats per a aquest efecte.

9.3.4. Els estats haurien de promoure la utilització de procediments adequats per a la selecció de reproductors i la producció d'ous, larves i cries.

9.3.5. Els estats, quan escaigués, haurien de promoure la investigació i, quan fos viable, el desenvolupament de tècniques de cultiu adequades per a les espècies en perill, a fi de protegir, rehabilitar i augmentar les seves poblacions, tenint en compte la imperiosa necessitat de conservar la biodiversitat genètica de les espècies en perill.

9.4. Aqüicultura responsable pel que fa a la producció

9.4.1. Els estats haurien de promoure pràctiques aqüícoles responsables, amb la finalitat de donar suport a les comunitats rurals, les organitzacions de productors i els aqüicultors.

9.4.2. Els estats haurien de promoure la participació activa dels aqüicultors i les seves activitats en el foment de pràctiques responsables per a l'ordenació de l'aqüicultura.

9.4.3. Els estats haurien de promoure esforços que milloressin la selecció i la utilització de pinsos, additius i fertilitzants adequats, inclosos els adobs.

9.4.4. Els estats haurien de promoure pràctiques eficaces en matèria de cultiu i la salut dels peixos, que donessin preferència a les mesures d'higiene i les vacunes. Caldria assegurar una utilització segura, eficaç i mínima dels productes terapèutics, les hormones i els medicaments, els antibiòtics i altres substàncies químiques per combatre les malalties.

9.4.5. Els estats haurien de regular l'ús, en l'aqüicultura, dels imputs químics que fossin perillosos per a la salut de les persones i el medi ambient.

9.4.6. Els estats haurien d'exigir que l'eliminació de les deixalles, com despulles, fangs, peixos morts o malalts, medicaments veterinaris sobrers i altres imputs químics perillosos, no constituís perill per a la salut de les persones i el medi ambient.

9.4.7. Els estats haurien de vetllar per la qualitat sanitària dels productes de l'aqüicultura i promoure esforços que mantinguessin la qualitat dels productes i n'augmentessin el valor mitjançant una cura especial abans i després de la collita, el processament en el lloc i l'emmagatzematge i el transport dels productes.

ARTICLE 10 – INTEGRACIÓ DE LA PESCA EN L'ORDENACIÓ DE LA ZONA COSTANERA

10.1. Marc institucional

10.1.1. Els estats haurien de vetllar perquè s'adoptés un marc jurídic, institucional i de definició de les polítiques adequat per aconseguir una utilització sostenible i integrada dels recursos, tenint en compte la fragilitat dels ecosistemes costaners, el caràcter finit dels recursos naturals i les necessitats de les comunitats costaneres.

10.1.2. Atesos els múltiples usos de la zona costanera, els estats haurien de vetllar perquè es consultés els representants del sector pesquer i les comunitats pesqueres durant els processos de presa de decisions i se'ls fes participar en altres activitats relatives a la planificació i el desenvolupament de l'ordenació de la zona costanera.

10.1.3. Els estats haurien, segons escaigués, d'elaborar marcs institucionals i jurídics amb la finalitat de determinar els possibles usos dels recursos costaners i regular-ne l'accés, tenint en compte els drets de les comunitats costaneres de pescadors i les seves pràctiques habituals en la mesura que fossin compatibles amb el desenvolupament sostenible.

10.1.4. Els estats haurien de facilitar l'adopció de pràctiques pesqueres que evitessin conflictes entre els usuaris del recurs pesquer i entre aquests i altres usuaris de la zona costanera.

10.1.5. Els estats haurien de promoure l'establiment de procediments i mecanismes, en l'àmbit administratiu adequat, amb vistes a resoldre els conflictes que sorgissin dintre del sector pesquer i entre els usuaris dels recursos pesquers i altres usuaris de la zona costanera.

10.2. Mesures en matèria de definició de polítiques

10.2.1. Els estats haurien de promoure la presa de consciència pública sobre la necessitat de protegir i ordenar els recursos costaners així com la participació dels interessats en el procés d'ordenació.

10.2.2. Amb la finalitat d'ajudar a la presa de decisions sobre l'assignació i la utilització dels recursos costaners, els estats n'haurien de promoure la valoració tenint-ne en compte els factors econòmics, socials i culturals.

10.2.3. En establir polítiques per a l'ordenació de les zones costaneres, els estats haurien de tenir degudament en compte els riscos i les incerteses que aquesta comporta.

10.2.4. Els estats, d'acord amb les seves capacitats, haurien d'establir o fomentar l'establiment de sistemes de vigilància del medi ambient costaner com a part del procés d'ordenació de la zona costanera, utilitzant-hi paràmetres físics, químics, biològics econòmics i socials.

10.2.5. Els estats haurien de promoure la investigació multidisciplinària com a suport a l'ordenació de la zona costanera, particularment sobre els seus aspectes ambientals, biològics, econòmics, socials, jurídics i institucionals.

10.3. Cooperació regional

10.3.1. Els estats amb zones costaneres veïnes haurien de cooperar entre si per facilitar la utilització sostenible dels recursos costaners i la conservació del medi ambient.

10.3.2. En cas d'activitats que poguessin tenir efectes transfronterers perjudicials per al medi ambient a les zones costaneres, els estats haurien de:

a) Subministrar informació adequada i, quan fos possible, una notificació prèvia als estats potencialment afectats.

b) Consultar amb aquests estats com més aviat millor.

10.3.3. Els estats haurien de cooperar en l'àmbit subregional i regional amb la finalitat de millorar l'ordenació de la zona costanera.

10.4. Aplicació

10.4.1. Els estats haurien d'establir mecanismes de cooperació i coordinació entre les autoritats nacionals involucrades en la planificació, el desenvolupament, la conservació i l'ordenació de les zones costaneres.

10.4.2. Els estats haurien de vetllar perquè l'autoritat o les autoritats que representessin el sector pesquer en el procés d'ordenació de la zona costanera disposessin de la capacitat tècnica i dels recursos financers adequats.

ARTICLE 11 – PRÀCTIQUES POSTCAPTURA I COMERÇ

11.1. Utilització responsable del peix

11.1.1. Els estats haurien d'adoptar les mesures adequades per assegurar el dret dels consumidors a disposar del peix i productes pesquers innocus i no adulterats.

11.1.2. Els estats haurien d'establir i mantenir sistemes nacionals d'assegurament de la qualitat i la innocuïtat eficaces per protegir la salut del consumidor i impedir els fraus comercials.

11.1.3. Els estats haurien d'establir les normes mínimes d'innocuïtat i garantia de qualitat i assegurar-se que aquestes normes s'apliquessin de manera efectiva a tota la indústria. Haurien de promoure l'aplicació de normes de qualitat acordades en el marc de la Comissió del Codex Alimentarius FAO/OMS, i d'altres organitzacions o acords pertinents.

11.1.4. Els estats haurien de cooperar per aconseguir l'harmonització o el reconeixement mutu, o ambdues coses, de les mesures sanitàries i programes de certificació nacionals, segons escaigués, i estudiar les possibilitats d'establir organismes de control i certificació reconeguts recíprocament.

11.1.5. En formular les polítiques nacionals per al desenvolupament i la utilització sostenibles dels recursos pesquers, els estats haurien de prestar la deguda consideració a la funció econòmica i social del sector pesquer empleat en les activitats posteriors a la captura.

11.1.6. Els estats i les organitzacions internacionals adequades haurien de patrocinar la investigació sobre tecnologia i assegurament de qualitat del peix i donar suport a projectes per millorar la manipulació del peix després de la captura, tenint en compte les repercussions econòmiques, socials, ambientals i nutricionals d'aquests projectes.

11.1.7. Els estats, tenint en compte l'existència de diferents mètodes de producció, haurien de vetllar, mitjançant la cooperació i facilitant el desenvolupament i la transferència de tecnologies adequades, perquè els mètodes de processament, transport i emmagatzematge fossin ecològicament adequats.

11.1.8. Els estats haurien d'encoratjar els que intervenen en el processament, la distribució i la comercialització del peix perquè:

a) Reduïssin les pèrdues i les deixalles posteriors a la captura.

b) Milloressin la utilització de les captures incidentals, en la mesura que s'ajustés a pràctiques d'ordenació responsable de la pesca.

c) Utilitzessin els recursos, especialment l'aigua i l'energia (en particular la fusta) d'una manera ecològicament adequada.

11.1.9. Els estats haurien de fomentar la utilització del peix per al consum humà i promoure el consum de peix sempre que fos oportú.

11.1.10. Els estats haurien de cooperar a fi de facilitar la producció en els països en desenvolupament de productes amb valor afegit.

11.1.11. Els estats haurien de vetllar perquè el comerç internacional i intern de peix i productes pesquers es fes d'acord amb les pràctiques de conservació i gestió ben fundades, millorant la identificació de la procedència del peix i dels productes pesquers comercialitzats adquirits.

11.1.12. Els estats haurien de vetllar perquè els efectes ambientals de les activitats posteriors a la captura es tinguessin en compte en l'elaboració de les lleis corresponents, reglaments i polítiques, sense crear distorsions de mercat.

11.2. Comerç internacional responsable

11.2.1. Les disposicions d'aquest Codi haurien de ser interpretades i aplicades d'acord amb els principis, els drets i les obligacions establerts a l'Acord que crea l'Organització Mundial de Comerç (OMC).

11.2.2. El comerç internacional de peix i productes pesquers no hauria de comprometre el desenvolupament sostenible de la pesca ni la utilització responsable dels recursos aquàtics vius.

11.2.3. Els estats haurien de vetllar perquè les mesures aplicables al comerç internacional de peix i productes pesquers fossin transparents i es basessin, quan escaigués, en dades científiques i que fossin de conformitat amb les normes acordades internacionalment.

11.2.4. Les mesures aplicables al comerç de peix i productes pesquers adoptades pels estats per protegir la vida o la salut de les persones o animals, els interessos dels consumidors o el medi ambient, no haurien de ser discriminatòries i haurien de ser conformes amb les regles aplicables al comerç acordades internacionalment, en particular els principis, els drets i les obligacions establerts a l'Acord sobre l'Aplicació de les Mesures Sanitàries i Fitosanitàries i a l'Acord sobre Barreres Tècniques al Comerç de l'OMC.

11.2.5. Els estats haurien de continuar liberalitzant el comerç de peix i els productes pesquers i eliminar els obstacles i les distorsions al comerç com els aranzels, les quotes i les barreres no aranzelàries, d'acord amb els principis, els drets i les obligacions establerts per l'Acord que crea l'OMC.

11.2.6. Els estats no haurien de crear directament o indirecta obstacles innecessaris o amagats al comerç que limitessin la llibertat del consumidor per elegir el seu proveïdor o que en restringissin l'accés al mercat.

11.2.7. Els estats no haurien de condicionar l'accés als mercats a l'accés als recursos. Aquest principi no exclou la possibilitat de realitzar acords de pesca entre estats, que incloguin disposicions relatives a l'accés als recursos, al comerç i l'accés als mercats, transferència de tecnologia, investigació científica i altres elements pertinents.

11.2.8. Els estats no haurien de vincular l'accés als mercats a l'adquisició d'una tecnologia específica o a la venda d'altres productes.

11.2.9. Els estats haurien de cooperar en el compliment dels acords internacionals pertinents que regulessin el comerç d'espècies en perill.

11.2.10. Els estats haurien d'elaborar acords internacionals per al comerç d'espècimens vius quan hi hagués un risc de dany ambiental en els països importadors o exportadors.

11.2.11. Els estats haurien de cooperar per promoure l'adhesió a les normes internacionals pertinents aplicables al comerç de peix i productes pesquers, així com a la conservació dels recursos aquàtics vius i la seva aplicació efectiva.

11.2.12. Els estats no haurien de soscavar les mesures de conservació dels recursos aquàtics vius amb la finalitat d'obtenir avantatges en matèria de comerç o d'inversió.

11.2.13. Els estats haurien de cooperar en l'elaboració de normes o reglaments acceptables internacionalment per al comerç de peix i productes pesquers i de conformitat amb els principis, els drets i les obligacions establerts a l'Acord que crea l'OMC.

11.2.14. Els estats haurien de cooperar entre si i participar activament en els fòrums regionals i multilaterals pertinents, com l'OMC, a fi de vetllar per un comerç equitatiu i no discriminatori de peix i productes pesquers, així com una àmplia adhesió a les mesures de conservació de la pesca acordades multilateralment.

11.2.15. Els estats, les organitzacions d'ajuda al desenvolupament, els bancs multilaterals de desenvolupament i altres organitzacions internacionals pertinents, haurien d'assegurar que les seves polítiques i pràctiques, relacionades amb la promoció del comerç internacional de peix i productes pesquers i la producció per a exportacions, no ocasionessin degradació ambiental ni tinguessin efectes adversos sobre els drets i les necessitats nutricionals de les poblacions per a les quals el peix fos d'una importància fonamental per a la salut i per als quals no estiguessin fàcilment disponibles o accessibles altres fonts equivalents d'aliment.

11.3. Lleis i reglaments per al comerç pesquer

11.3.1. Les lleis, els reglaments i els procediments administratius aplicables al comerç internacional de peix i productes pesquers haurien de ser transparents, com més senzills millor, comprensibles i basats, quan escaigués, en dades científiques.

11.3.2. Els estats, d'acord amb la seva legislació nacional, haurien de facilitar la consulta i la participació apropiades de la indústria, així com de grups ambientalistes i de consumidors, en l'elaboració i l'aplicació de les lleis i els reglaments relacionats amb el comerç de peix i els productes pesquers.

11.3.3. Els estats haurien de simplificar les seves lleis, els reglaments i els procediments administratius aplicables al comerç de peix i productes pesquers sense comprometre la seva eficàcia.

11.3.4. Quan un estat introduís canvis en els requisits legals que s'apliquessin al comerç de peix i productes pesquers amb altres estats, hauria d'oferir informació i donar prou temps perquè els estats i els productors afectats poguessin introduir, quan

escaigués, els canvis necessaris en els seus processos i procediments. Sobre això, caldria consultar amb els estats afectats sobre el calendari per a la posada en pràctica dels canvis introduïts d'aquesta manera. S'haurien de tenir en compte degudament les peticions dels països en desenvolupament relatives a l'exempció temporal de les obligacions.

11.3.5. Els estats haurien d'examinar periòdicament les lleis i els reglaments aplicables al comerç internacional de peix i productes pesquers segons les normes pertinents reconegudes internacionalment, a fi de determinar si es mantenen les condicions que van donar lloc a la seva introducció.

11.3.6. Els estats haurien d'harmonitzar en la mesura que fos possible les seves normes aplicables al comerç internacional de peix i productes pesquers d'acord amb les disposicions pertinents reconegudes internacionalment.

11.3.7. Els estats haurien de recollir, difondre i intercanviar la informació estadística oportuna, exacta i pertinent sobre el comerç internacional de peix i de productes pesquers mitjançant les institucions nacionals i les organitzacions internacionals pertinents.

11.3.8. Els estats haurien de notificar amb promptitud als estats interessats, a l'OMC i a altres organitzacions internacionals pertinents la informació relativa a l'evolució i els canvis en les lleis, els reglaments i els procediments administratius aplicables al comerç internacional de peix i productes pesquers.

ARTICLE 12 – INVESTIGACIÓ PESQUERA

12.1. Els estats haurien de reconèixer que la pesca responsable necessita una base científica sòlida que hauria d'estar disponible per assistir els administradors pesquers i altres parts interessades en la presa de decisions. Per a això, els estats haurien de vetllar perquè es portés a terme una investigació adequada en tots els aspectes de la pesca, incloent-hi la biologia, l'ecologia, la tecnologia, les ciències medioambientals, l'economia, les ciències socials, l'aqüicultura i les ciències nutricionals. Caldria que els estats vetllessin per la disponibilitat d'instal·lacions per a la investigació i proporcionar la capacitació, la contractació d'investigadors i l'enfortiment institucional adequats per fer la investigació, tenint en compte les necessitats especials dels països en desenvolupament.

12.2. Els estats haurien d'establir un marc institucional adequat per determinar la investigació aplicada que fos necessària i la seva adequada utilització.

12.3. Els estats haurien de vetllar perquè les dades generades en la investigació i per a la investigació fossin analitzades i que els resultats es publiquessin, respectant-ne la confidencialitat, segons escaigués, i distribuïts oportunament i de forma que fossin fàcilment comprensibles, a fi que es pogués disposar de les dades científiques més fidedignes com a contribució per a la conservació, l'ordenació i el desenvolupament de la pesca. La manca d'informació científica adequada hauria de ser motiu perquè s'iniciessin activitats d'investigació al més aviat possible.

12.4. Els estats haurien de recollir dades fidedignes i precises, incloent-hi dades sobre pesca incidental, descarts i deixalles, a fi d'assegurar la deguda avaluació de les pesqueres i dels ecosistemes. Quan fos procedent, haurien de proporcionar aquestes dades en un àmbit adequat d'agregació i en un termini adequat, als estats i a les organitzacions subregionals, regionals i mundials pertinents.

12.5. Els estats haurien d'estar en capacitat de dur a terme l'avaluació i el seguiment de l'estat de les poblacions de peixos que es trobessin en la seva jurisdicció, inclosos els efectes dels canvis dels ecosistemes, derivats de la pressió pesquera, la contaminació o l'alteració de l'hàbitat. Així mateix, haurien d'establir la capacitat d'investigació per avaluar els efectes dels canvis climàtics o ambientals en les poblacions de peixos i l'ecosistema aquàtic.

12.6. Els estats haurien de donar suport i enfortir la capacitat nacional d'investigació a fi d'ajustar-se a normes científiques reconegudes.

12.7. Els estats, segons escaigués en cooperació amb les organitzacions internacionals pertinents, haurien de fomentar la investigació amb la finalitat d'assegurar l'òptima utilització dels recursos pesquers i estimular les investigacions necessàries per donar suport a les polítiques nacionals relatives a la utilització del peix com a aliment.

12.8. Els estats haurien de realitzar investigacions i activitats de seguiment en relació amb els subministraments alimentaris procedents de fonts aquàtiques, així com sobre el medi ambient del qual s'obtenen, a fi d'assegurar que no es produïssin efectes perjudicials per a la salut dels consumidors. Els resultats d'aquestes investigacions haurien de fer-se públics.

12.9. Els estats haurien de vetllar perquè s'investiguessin adequadament els aspectes econòmics, socials, institucionals i de comercialització de la pesca i que es generessin dades comparables per al seguiment, les anàlisis i la formulació de polítiques.

12.10. Els estats haurien de fer estudis sobre la selectivitat dels arts de pesca i el seu impacte ambiental sobre les espècies que fossin l'objecte de la pesca i sobre el comportament tant d'aquestes com de les espècies que no fossin l'objecte de la pesca, com un suport per a les decisions de minimitzar les captures no utilitzades així com salvaguardar la biodiversitat dels ecosistemes i de l'hàbitat aquàtic.

12.11. Els estats haurien de vetllar perquè, abans d'introduir-se nous tipus d'arts de pesca en l'explotació comercial, es realitzés una avaluació científica sobre els seus efectes en la pesquera i en els ecosistemes en què s'haguessin d'utilitzar així com un seguiment dels efectes de dita introducció.

12.12. Els estats haurien d'investigar i documentar el coneixement i les tecnologies de les pesqueres tradicionals, en particular d'aquelles aplicades a les pesqueres a petita escala, amb la finalitat d'avaluar la seva aplicació per a la conservació, l'ordenació i el desenvolupament de la pesca.

12.13. Els estats haurien de promoure la utilització dels resultats de la investigació com a base per establir els objectius d'ordenació, els punts de referència i els criteris de comportament, així com per assegurar la deguda vinculació entre la investigació aplicada i l'ordenació pesquera.

12.14. Els estats que realitzessin activitats d'investigació científica en aigües sotmeses a la jurisdicció d'un altre estat haurien d'assegurar que les seves embarcacions complissin les lleis i els reglaments de l'estat esmentat, així com el dret internacional.

12.15. Els estats haurien de promoure l'adopció de directives harmonitzades que regulessin la investigació pesquera realitzada en alta mar.

12.16. Els estats haurien de donar suport, quan escaigués, a la creació de mecanismes, incloent-hi entre altres l'adopció de directives harmonitzades, que facilitessin la investigació a escala subregional o regional i haurien de fomentar l'intercanvi dels resultats d'aquesta investigació amb altres regions.

12.17. Els estats, directament o amb el suport de les organitzacions internacionals pertinents, haurien de preparar programes de col·laboració tècnica i científica per millorar el coneixement de la biologia, el medi ambient i l'estat de les poblacions de les espècies aquàtiques transfrontereres.

12.18. Els estats i les organitzacions internacionals pertinents haurien de promoure i augmentar la capacitat d'investigació dels països en desenvolupament, entre altres,

en els sectors de la recollida i l'anàlisi de dades, la ciència i la tecnologia, el desenvolupament dels recursos humans i la prestació de mitjans d'investigació amb la finalitat que aquests països poguessin participar de forma eficaç en la conservació, l'ordenació i la utilització sostenible dels recursos aquàtics vius.

12.19. Les organitzacions internacionals pertinents haurien, quan fos procedent, de donar suport tècnic i financer als estats que en sol·licitessin i que estiguessin portant a terme investigacions per a l'avaluació de les poblacions que anteriorment no es pesquessin o se'n pesquessin molt poques.

12.20. Les organitzacions internacionals pertinents, tant tècniques com financeres, haurien de prestar assistència als estats que ho sol·licitessin en les seves activitats d'investigació, dedicant una atenció especial als països en desenvolupament, en particular als petits països insulars i països menys avançats.

ANNEX 1

ANTECEDENTS SOBRE L'ORIGEN I L'ELABORACIÓ DEL CODI

1. En aquest annex es descriu el procés d'elaboració i negociació del Codi que va donar lloc a la seva presentació final a la Conferència de la FAO, en el 28è període de sessions, perquè l'adoptés. S'ha cregut convenient adjuntar aquesta secció sobre l'origen i l'elaboració del Codi per deixar constància de l'interès suscitat i de l'esperit de negociació amb què van participar totes les parts implicades en la seva formulació. S'espera que això contribueixi a promoure la fermesa necessària per a la seva aplicació.

2. En diversos fòrums internacionals, durant molt temps s'havia manifestat certa preocupació pels clars signes de sobreexplotació d'importants poblacions íctiques, els danys als ecosistemes, les pèrdues econòmiques i els problemes del comerç pesquer, tot això amenaçava la sotenibilitat a llarg termini de les pesqueres minvant a la vegada l'aportació de la pesca al subministrament d'aliments. En examinar la situació actual i les perspectives de la pesca al món, en el 19è període de sessions del Comitè de Pesca de la FAO (COFI), realitzat el març de 1991, es va recomanar que l'organització elaborés el concepte de pesca responsable i formulés per a aquesta finalitat un codi de consulta.

3. Posteriorment, el Govern de Mèxic, en col·laboració amb la FAO, va organitzar a Cancún la Conferència Internacional sobre la Pesca Responsable, el maig de 1992. La Declaració de Cancún, ratificada a la Conferència, va elaborar ulteriorment el concepte de pesca responsable, afirmant que: "Aquest concepte comprèn l'aprofitament sostenible dels recursos pesquers en harmonia amb el medi ambient; la utilització de pràctiques de captura i aqüicultura que no siguin nocives per als ecosistemes, els recursos o la seva qualitat ; la incorporació del valor afegit a aquests productes mitjançant processos de transformació que responguin a les normes sanitàries; l'aplicació de pràctiques comercials que ofereixin als consumidors accés a productes de bona qualitat".

4. La Declaració de Cancún es va assenyalar a l'atenció de la Cimera de la CNUMAD, que va tenir lloc a Rio el juny de 1992, que va donar suport a la proposta de preparar un Codi de Conducta per a la Pesca Responsable. A més, a la Consulta Tècnica de la FAO sobre la Pesca en Alta Mar, realitzada el setembre de 1992, es va recomanar l'elaboració d'un codi per fer front als problemes en alta mar.

5. El Consell de la FAO, en el 102è període de sessions fet el novembre de 1992, va examinar la qüestió referent a l'elaboració del Codi, va recomanar que s'atorgués

prioritat a les qüestions de la pesca en alta mar i va demanar que en el període de sessions de 1993 del Comitè de Pesca es presentessin propostes relatives al Codi.

6. En el 20è període de sessions del COFI, realitzat el març de 1993, es van analitzar els principis generals en els quals havia de basar-se aquest Codi, inclosa la formulació de directives, i es va ratificar un marc temporal per a la ulterior elaboració del Codi. Així mateix, es va demanar a la FAO que preparés, pel procediment de "via ràpida" i com a part del Codi, propostes per impedir el canvi de pavelló dels vaixells pesquers en perjudici de les mesures de conservació i ordenació en alta mar.

7. L'elaboració del Codi de Conducta per a la Pesca Responsable va prosseguir, com corresponia, en col·laboració amb els organismes competents de les Nacions Unides i amb altres organitzacions internacionals, fins i tot les no governamentals.

8. D'acord amb les instruccions dels òrgans rectors de la FAO, el projecte de Codi es va formular de manera que fos conforme amb la Convenció de les Nacions Unides de 1982 sobre el Dret del Mar i tenint en compte la Declaració de Cancún de 1992, la Declaració de Rio de 1992 i les disposicions del Programa 21 de la CNUMAD, així com les conclusions i les recomanacions de la Consulta Tècnica de la FAO de 1992 sobre la Pesca en Alta Mar, l'Estratègia ratificada per la Conferència Mundial de la FAO de 1984 sobre Ordenació i Desenvolupament Pesquers i altres instruments pertinents, entre els quals els resultats de la, llavors en curs, Conferència de les Nacions Unides sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries que, l'agost de 1995, va aprovar l'Acord per a l'Aplicació de les Disposicions de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, de 10 de desembre de 1982, pel que fa a les poblacions de peixos transzonals i altament migratòries.

9. La Conferència de la FAO, en el 27è període de sessions de novembre de 1993, va aprovar l'Acord per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar i va recomanar que s'elaboressin pel procediment de "via ràpida" els principis generals del Codi de Conducta per a la Pesca Responsable, amb la finalitat d'establir orientacions per a la formulació dels articles temàtics. Com a conseqüència, un grup de treball oficiós integrat per experts nomenats pels governs es va reunir a Roma del 21 al 25 de febrer de 1994 per examinar l'esborrany dels principis generals. L'esborrany revisat es va distribuir àmpliament a tots els membres i membres associats de la FAO, així com a les organitzacions intergovernamentals i no governamentals. Les observacions que es van rebre sobre la segona versió dels principis generals es van incorporar a l'esborrany del Codi, juntament amb les propostes de textos alternatius. Així mateix, el

document va ser objecte de consultes informals amb organitzacions no governamentals en ocasió del quart període de sessions de la Conferència de les Nacions Unides sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries, que va tenir lloc l'agost de 1994 a Nova York.

10. Amb el fi de facilitar l'examen del text complet de l'esborrany del Codi, el director general va proposar al Consell, en el 106è període de sessions de juny de 1994, que s'organitzés una Consulta Tècnica sobre el Codi de Conducta per a la Pesca Responsable oberta a tots els membres de la FAO, els no membres de l'Organització i les organitzacions intergovernamentals i no governamentals interessades, amb la finalitat de permetre la participació més gran possible en les primeres etapes de la seva elaboració.

11. Aquesta Consulta Tècnica va tenir lloc a Roma del 26 de setembre al 5 d'octubre de 1994, en la qual es van presentar el projecte de tot el Codi i un primer esborrany de les directives tècniques per donar suport a la major part dels articles temàtics del Codi. Després de l'examen exhaustiu de tots els articles del projecte complet del Codi de Conducta, la Secretaria va preparar un esborrany alternatiu basat en les observacions efectuades durant els debats sostinguts a les sessions plenàries i en les modificacions de redacció específiques presentades per escrit durant la Consulta.

12. La Consulta va poder examinar detalladament també un projecte alternatiu per a tres dels sis articles temàtics del Codi, que són: article 9, Integració de la pesca en l'ordenació de la zona costanera; article 6, Ordenació pesquera, i article 7, Operacions pesqueres, amb excepció dels principis que probablement es veurien afectats pels resultats de la Conferència de les Nacions Unides sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries. Es va preparar un informe administratiu breu que es va presentar al Consell de la FAO i al COFI.

13. La Consulta Tècnica va proposar al Consell, en el 107è període de sessions realitzat a Roma del 15 al 24 de novembre de 1994, que la redacció final dels principis que s'ocupaven principalment de les qüestions de la pesca a alta mar es deixés en suspens a l'espera dels resultats de la Conferència de les Nacions Unides. El Consell va donar suport en general al procediment proposat, assenyalant que després dels debats del següent període de sessions del COFI, el projecte definitiu del Codi es presentaria al Consell de la FAO el juny de 1995, que adoptaria llavors una decisió sobre la possibilitat que un Comitè Tècnic es reunís de forma simultània a aquesta sessió del Consell amb la finalitat d'elaborar més detalladament les disposicions del Codi, si calgués.

14. Tenint en compte les observacions substantives i els suggeriments detallats rebuts a la Consulta Tècnica, la Secretaria va elaborar un esborrany revisat del Codi de Conducta per a la Pesca Responsable que es va presentar al Comitè de Pesca, en el 21è període de sessions realitzat del 10 al 15 de març de 1995.

15. També es va informar el Comitè de Pesca que es preveia que la Conferència de les Nacions Unides acabés la seva tasca l'agost de 1995. Es va proposar que els principis que s'havien quedat en suspens a l'esborrany del Codi poguessin harmonitzar-se llavors amb el text que s'acordés a la Conferència de les Nacions Unides d'acord amb un mecanisme que haurien de decidir el Comitè i el Consell, abans que el Codi complet fos sotmès a l'aprovació de la Conferència de la FAO en el 28è període de sessions, l'octubre de 1995.

16. Es va informar el Comitè sobre els diversos passos que la Secretaria havia donat per a la preparació de l'esborrany del Codi de Conducta. El Comitè va establir un grup de treball obert perquè revisés l'esborrany del Codi. El Grup de Treball en qüestió, que es va reunir del 10 al 14 de març de 1995, va realitzar una revisió detallada del projecte de Codi com a continuació de la tasca feta per la Consulta Tècnica i va completar i aprovar el text dels articles 8 a l'11. Tenint en compte el poc temps disponible, el Grup de Treball va proporcionar directives a la Secretaria perquè tornés a redactar els articles de l'1 al 5. També es va recomanar que els aspectes d'investigació i cooperació, així com d'aqüicultura, s'incorporessin a l'article 5, Principis generals, per reflectir les qüestions elaborades als articles temàtics del Codi.

17. El Comitè va donar suport a la proposta que va ratificar el Consell, en el 107è període de sessions, sobre el mecanisme per finalitzar el Codi. La redacció definitiva dels principis que es referien principalment als aspectes concernents a les poblacions de peixos transzonals i altament migratòries, que només constituïen una petita part del Codi, tornarien a examinar-se amb vistes als resultats de la Conferència de les Nacions Unides. El Grup va recomanar, també, que una vegada s'aconseguís el consens sobre les qüestions substancials, seria convenient harmonitzar els aspectes legals, tècnics i idiomàtics del Codi amb l'objectiu de facilitar-ne l'aprovació final.

18. L'informe del Grup de Treball obert es va presentar a la Reunió Ministerial de Pesca, realitzada el 14 i el 15 de març de 1995 conjuntament amb el període de sessions del COFI. El consens aconseguit en aquesta Reunió de Roma en matèria de pesca mundial va instar els governs i les organitzacions internacionals a adoptar amb promptitud mesures per completar el Codi Internacional de Conducta per a la Pesca Responsable amb vistes a presentar-ne el text final a la Conferència de la FAO l'octubre de 1995.

19. En el 108è període de sessions del Consell es va presentar un versió revisada del Codi de Conducta. El Consell va establir un Comitè Tècnic obert que va fer la primera reunió del 5 al 9 de juny de 1995 i va comptar amb una àmplia representació regional de països membres i observadors. També van participar diverses organitzacions intergovernamentals i no governamentals.

20. El Comitè Tècnic va informar el Consell que havia revisat detalladament el text dels articles de l'1 al 5, inclosa la introducció. També havia examinat, ampliat i aprovat els articles del 8 a l'11. A més, es va informar el Comitè que el Comitè havia iniciat la revisió de l'article 6.

21. El Consell va aprovar la feina realitzada pel Comitè Tècnic i va ratificar-ne la recomanació de fer una segona reunió del 25 al 29 de setembre de 1995 per completar la revisió del Codi un cop la Secretaria hagués harmonitzat els textos des del punt de vista lingüístic i jurídic, tenint en compte els resultats de la Conferència de les Nacions Unides sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries.

22. La versió revisada del Codi, que va aprovar el Comitè Tècnic obert en la primera reunió (5-9 de juny de 1995) i que el Consell va ratificar en el 108è període de sessions, es va publicar com a document de la Conferència (C95/20) i com a document de treball per a la segona reunió del Comitè Tècnic. Es van identificar clarament els aspectes sobre els quals encara no s'havia pres cap acord.

23. Amb l'objectiu de facilitar les feines d'ultimar el Codi en la seva totalitat, la Secretaria va preparar el document Propostes de la Secretaria per als articles 6, Ordenació pesquera, i 7, Operacions pesqueres, del Codi de Conducta per a la Pesca Responsable, tenint en compte l'Acord relatiu a la Conservació i l'Ordenació de les Poblacions de Peixos Transzonals i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries, pres per la Conferència de les Nacions Unides l'agost de 1995. La Secretaria va completar també les propostes per a l'harmonització dels aspectes jurídics i lingüístics del text i les va facilitar al Comitè en tres idiomes (castellà, francès i anglès) perquè les examinés a la reunió.

24. La segona reunió del Comitè Tècnic obert establert pel Consell va tenir lloc del 25 al 29 de setembre de 1995, amb una àmplia representació de regions i organitzacions interessades. El Comitè, treballant amb un gran esperit de col·laboració, va concloure el mandat satisfactòriament, i va ultimar i ratificar tots els articles i el Codi en el seu conjunt. El Comitè Tècnic va convenir que les negociacions sobre el text del Codi

havien acabat. El Grup Oficiós Obert va fer una altra reunió i, juntament amb la Secretaria, va completar l'harmonització basant-se en el text aprovat a la sessió de clausura. El Comitè Tècnic va donar instruccions a la Secretaria perquè presentés ja al Consell, en el 109è període de sessions, i a la Conferència, en el 28è període de sessions, la versió definitiva del Codi com a document pendent d'aprovació. Es va demanar a la Secretaria que preparés el projecte de resolució corresponent per a la Conferència en el qual s'instés també els països perquè ratifiquessin amb caràcter d'urgència l'Acord sobre l'Aplicació, aprovat en l'últim període de sessions de la Conferència. La Conferència, en el 28è període de sessions, va aprovar per consens el 31 d'octubre de 1995, el Codi de Conducta per a la Pesca Responsable i la corresponent Resolució, que figura a l'annex 2.

ANNEX 2

RESOLUCIÓ

LA CONFERÈNCIA,

Reconeix la funció decisiva de la pesca per a la seguretat alimentària mundial i el desenvolupament econòmic i social, així com la necessitat de garantir la sostenibilitat dels recursos aquàtics vius i el seu medi ambient per a les generacions actuals i futures,

Recorda que el Comitè de Pesca va recomanar el 19 de març de 1991 que es desenvolupés el concepte de pesca responsable i que es formulés un instrument sobre això,

Considerada la Declaració de Cancún, emanada de la Conferència Internacional sobre la Pesca Responsable, realitzada el maig de 1992 i organitzada pel govern de Mèxic en col·laboració amb la FAO, va sol·licitar la preparació d'un Codi de Conducta per a la Pesca Responsable,

Té en compte que, amb l'entrada en vigor de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar de 1982, i l'aprovació de l'Acord per a l'aplicació de les disposicions de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, de 10 de desembre de 1982, relatives a la Conservació i l'Ordenació de les Poblacions de Peixos Transzonals i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries, segons el que és previst en la Declaració de Rio de 1992 i en les disposicions del Programa 21 de la CNUMAD, hi ha una necessitat més gran d'una cooperació subregional i regional i s'assignen importants responsabilitats a la FAO, d'acord amb el seu mandat,

Recorda també que la Conferència va aprovar el 1993 l'Acord de la FAO per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar i va convenir que dit acord constituís part integrant del Codi de Conducta,

Pren nota amb satisfacció que la FAO, segons les decisions dels seus òrgans rectors, va organitzar una sèrie de reunions tècniques per formular el Codi de Conducta i que aquestes reunions han permès arribar a un Acord sobre el text del Codi de Conducta per a la Pesca Responsable,

Reconeix que, en el consens sobre la pesca mundial que va emanar de la Reunió Ministerial de Pesca realitzada els dies 14 i 15 de març de 1995, s'insta els governs i les organitzacions internacionals que responguin eficaçment a la situació actual de la

pesca, entre altres coses, completant el Codi de Conducta per a la Pesca Responsable i considerin l'adopció de l'Acord per Promoure el Compliment de les Mesures Internacionals de Conservació i Ordenació per als Vaixells Pesquers que Pesquen en Alta Mar:

1. Decideix aprovar el Codi de Conducta per a la Pesca Responsable.

2. Demana a tots els estats, organitzacions internacionals, tant governamentals com no governamentals, i a tots els que intervenen en la pesca que col·laborin en el compliment i l'aplicació dels objectius i els principis continguts en aquest Codi.

3. Insta que, en aplicar les disposicions d'aquest Codi, es tinguin en compte les necessitats especials dels països en desenvolupament.

4. Demana a la FAO que, al Programa de Tasques i Pressupost, prevegi una consignació per facilitar assessorament als països en desenvolupament sobre l'aplicació d'aquest Codi i per a l'elaboració d'un programa interregional d'assistència amb la finalitat d'oferir ajuda exterior per donar suport a l'aplicació del Codi.

5. Demana, també, a la FAO que, en col·laboració amb els membres i les organitzacions interessades pertinents, elabori, segons escaigui, directives tècniques per donar suport a l'aplicació del Codi.

6. Demana a la FAO que s'encarregui del seguiment i que presenti informes sobre l'aplicació del Codi i els seus efectes a la pesca, incloent-hi les mesures adoptades d'acord amb altres instruments i resolucions d'organitzacions de les Nacions Unides i, particularment, les resolucions aprovades per l'Assemblea General per donar efecte a les decisions de la Conferència sobre les Poblacions de Peixos els Territoris de les quals es Troben Dins i Fora de les Zones Econòmiques Exclusives i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries que va portar a l'Acord per a l'aplicació de les disposicions de la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret del Mar, de 10 de desembre de 1982, relatives a la Conservació i Ordenació de les Poblacions de Peixos Transzonals i les Poblacions de Peixos Altament Migratòries.

7. Insta a la FAO que enforteixi els òrgans regionals de pesca a fi que s'ocupin amb una eficàcia més gran de les qüestions de la conservació i l'ordenació de la pesca com a suport de la cooperació i la coordinació subregionals, regionals i mundials en matèria de pesca.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca
Direcció General de Pesca
i Afers Marítims

Gran Via de les Corts Catalanes, 612- 614
08007 Barcelona
URL: WWW.gencat.es/darp/

INICIATIVA COMUNITARIA PESCA